

No. 49682*

**Republic of Korea
and
Lao People's Democratic Republic**

Agreement between the Government of the Republic of Korea and the Government of the Lao People's Democratic Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Vientiane, 29 November 2004

Entry into force: *9 February 2006, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Korean and Lao*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Republic of Korea, 6 July 2012*

*No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.

**République de Corée
et
République démocratique populaire lao**

Accord entre le Gouvernement de la République de Corée et le Gouvernement de la République Démocratique Populaire du Laos en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Vientiane, 29 novembre 2004

Entrée en vigueur : *9 février 2006, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, coréen et lao*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *République de Corée, 6 juillet 2012*

* Numéro de volume RTNU n'a pas encore été établie pour ce dossier. Les textes reproduits ci-dessous, s'ils sont disponibles, sont les textes authentiques de l'accord/pièce jointe d'action tel que soumises pour l'enregistrement et publication au Secrétariat. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Les traductions, s'ils sont inclus, ne sont pas en form finale et sont fournies uniquement à titre d'information.

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA
AND
THE GOVERNMENT OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC
REPUBLIC
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA
AND
THE GOVERNMENT OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1
PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income, all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - a) in Korea:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the special tax for rural development on income; and
 - (iv) the inhabitant tax on income.
(hereinafter referred to as "Korean tax");
 - b) in Laos:
 - (i) the tax on income of individuals;
 - (ii) the tax on profits (income) of enterprises and organisations; and

- (iii) the minimum tax.
(hereinafter referred to as "Lao tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Korea" means the Republic of Korea, and when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Korea, including its territorial sea, and any other area adjacent to the territorial sea of the Republic of Korea as an area within which the sovereign rights or jurisdiction of the Republic of Korea with respect to the waters, the sea-bed and subsoil, and their natural resources may be exercised;
 - b) the term "Laos" means the Lao People's Democratic Republic; when used in a geographical sense, means all its national territory, including its territorial water and any area beyond its territorial water within which the Lao P.D.R., by the Lao People's Democratic Republic legislation and in accordance with international law, has sovereign rights of exploration for and exploitation of natural resources of riverbed and its sub-soil and superjacent water resources;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Korea or Laos, as the context requires;
 - d) the term "tax" means Korean tax or Lao tax as the context requires;
 - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;**
- i) the term "national" means:**

 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;**
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.**
- j) the term "competent authority" means:**

 - (i) in Korea, the Minister of Finance and Economy or his authorised representative;**
 - (ii) in Laos, the Minister of Finance or his authorised representative.**

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);**

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated. In case of doubts, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 **BUSINESS PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.
3. An enterprise of Korea which operates ships or aircraft in international traffic shall be exempt from the value added tax, business turnover tax or other similar taxes in Laos; likewise, an enterprise of Laos which operates ships or aircraft in international traffic shall also be exempt from the value added tax in Korea.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 **DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

- a) Interest arising in a Contracting State and derived by the Government of the other Contracting State including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank of that other State or any financial institution performing functions of a governmental nature or by any resident of the other Contracting State with respect to a debt-claim guaranteed or indirectly financed by the Government of that other State including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank of that other State or any financial institution performing functions of a governmental nature shall be exempt from tax in the first-mentioned State.
 - b) Interest paid in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment, or paid in connection with the sale on credit of any merchandise by one enterprise to another enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident if such recipient is the beneficial owner of the interest.
4. For purpose of paragraph 3, the phrase "the Central Bank and financial institution performing functions of a governmental nature" means:
- a) in Korea:
 - (i) the Bank of Korea;
 - (ii) the Korea Export-Import Bank;
 - (iii) the Korea Development Bank;
 - (iv) the Korea Export Insurance Corporation; and
 - (v) such other financial institution performing functions of a governmental nature as may be specified and agreed upon in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States.
 - b) in Laos:
 - (i) the Bank of the Lao PDR;
 - (ii) the Bank for Foreign Trade of the Lao PDR;
 - (iii) the local authorities; and
 - (iv) such other financial institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Lao PDR or any local authority as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of both of the Contracting States.
5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes used for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16 **DIRECTORS' FEES**

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 **ARTISTES AND SPORTSMEN**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income derived by entertainers or sportsmen who are residents of a Contracting State from the activities exercised in the other Contracting State under a special programme of cultural exchange agreed upon between the governments of both Contracting States, shall be exempt from tax in that other State.

Article 18
PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19
GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall likewise apply in respect of salaries, wages and other similar remuneration or pensions paid by:

a) in Korea:

the Bank of Korea, the Korea Export-Import Bank, the Korea Development Bank, the Korea Export Insurance Corporation, the Korea Trade-Investment Promotion Agency and other institutions performing functions of a governmental nature as may be specified and agreed upon in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States.

b) in Laos:

the Bank of the Lao PDR, the Bank for Foreign Trade of the Lao PDR, the local authorities and other financial institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Lao PDR or any local authority as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of both of the Contracting States.

Article 20 STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21 PROFESSORS AND TEACHERS

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at an university, college, school or other similar educational institution recognised as non-profit organisation by the Government of that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempted from taxation in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such research is undertaken not for public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the provisions of Korean tax law regarding the allowance as credit against Korean tax of tax payable in any country other than Korea (which shall not affect the general principle thereof);
 - a) Where a resident of Korea derives income from Laos which may be taxed in Laos under the laws of Laos in accordance with the provisions of this Agreement, in respect of that income, the amount of Lao tax payable shall be allowed as a credit against the Korean tax payable imposed on that resident. The amount of credit shall not, however, exceed that part of Korean tax as computed before the credit is given, which is appropriate to that income.
 - b) Where the income derived from Laos is a dividend paid by a company which is a resident of Laos to a company which is a resident of Korea which owns not less than 10 per cent of the total shares issued by that company, the credit shall take into account the Lao tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

2. Subject to the provisions of Lao tax law regarding the allowance as credit against Lao tax of tax payable in any country other than Laos (which shall not affect the general principle thereof);

- a) Where a resident of Laos derives income from Korea which may be taxed in Korea under the laws of Korea in accordance with the provisions of this Agreement, in respect of that income, the amount of Korean tax payable shall be allowed as a credit against the Lao tax payable imposed on that resident. The amount of credit shall not, however, exceed that part of Lao tax as computed before the credit is given, which is appropriate to that income.
- b) Where the income derived from Korea is a dividend paid by a company which is a resident of Korea to a company which is a resident of Laos which owns not less than 10 per cent of the total shares issued by that company, the credit shall take into account the Korean tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment or a fixed base which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27
MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28
ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the
/ constitutional requirements

constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force on the fifteenth day after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in Korea:

- (i) in respect of taxes withheld at source, for amounts payable on or after the first day of January in the first calendar year following that in which this Agreement enters into force; and
- (ii) in respect of other taxes, for the taxable year beginning on or after the first day of January in the first calendar year following that in which this Agreement enters into force.

b) in Laos:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income arising on or after the first day of January of the calendar year next following the year in which this Agreement enters into force; and
- (ii) in respect of other taxes, to income for taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the year in which this Agreement enters into force.

Article 29 TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year from the fifth year following that in which the Agreement entered into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in Korea:

- (i) in respect of taxes withheld at source, for amounts payable on or after the first day of January in the first calendar year following that in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes, for the taxable year beginning on or after the first day of January in the first calendar year following that in which the notice is given.

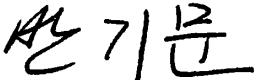
b) in Laos:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income arising on or after the first day of January of the calendar year next following the year in which the notice of termination is given; and
- (ii) in respect of other taxes, to income for taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Vientiane this twenty-ninth day of November, 2004, in the Korean, Lao and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF KOREA

FOR THE GOVERNMENT OF
THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC
REPUBLIC

[KOREAN TEXT – TEXTE CORÉEN]

**대한민국 정부와 라오인민민주공화국 정부간의
소득에 대한 조세의 이중과세회피와 탈세방지를 위한 협정**

대한민국 정부와 라오인민민주공화국 정부는,

소득에 대한 조세의 이중과세회피와 탈세방지를 위한 협정의 체결을 희망
하여,

다음과 같이 합의하였다.

제 1 조 인적범위

이 협정은 일방 또는 양 계약국의 거주자인 인(人)에게 적용한다.

제 2 조 대상조세

1. 이 협정은 조세의 부과 방법에 관계없이 일방계약국이나 그 정치적 하
부조직 또는 지방자치단체가 부과하는 소득에 대한 조세에 대하여 적용된다.

2. 자본 증가에 따른 조세, 기업이 지급하는 임금이나 급여의 총액에 대한
조세, 동산이나 부동산의 양도로 인한 소득에 대한 조세를 포함하여 총소득과,
소득의 요소에 부과하는 모든 조세는 이를 소득에 대한 조세로 본다.

3. 이 협정이 적용되는 현행 조세는 특히 다음과 같다.

가. 한국의 경우

- (1) 소득세
 - (2) 법인세
 - (3) 농어촌특별세
 - (4) 주민세
- (이하 “한국의 조세”라 한다)

나. 라오스의 경우

- (1) 개인소득세

- (2) 기업 및 단체의 이윤(소득)에 대한 소득세
- (3) 최저세
- (이하 “라오스의 조세”라 한다)

4. 이 협정은 이 협정의 서명일 이후 현행 조세에 추가·대체되어 부과되는 동일하거나 실질적으로 유사한 조세에 대하여도 적용된다. 양 계약국의 권한 있는 당국은 자국의 세법에서 이루어진 중요한 개정사항을 매년 말 상호 통보한다.

제 3 조 일반적 정의

1. 이 협정의 목적상, 문맥에 따라 달리 해석되지 아니하는 한,
 - 가. “한국”이라 함은 대한민국을 말하며, 지리적 의미로 사용되는 경우에는 수역·해상·하층토 및 그 천연자원에 대하여 대한민국의 주권적 권리와 관할권이 행사될 수 있는 지역으로서 대한민국의 영해와 그 영해에 인접한 지역을 포함하는 대한민국의 영역을 말한다.
 - 나. “라오스”라 함은 라오인민민주공화국을 말하며, 지리적 의미로 사용되는 경우에는 영해 및 영해일원의 모든 지역을 포함한 라오인민민주공화국의 법과 국제법에 따라서 해상·하층토의 천연자원과 해양자원의 탐사 및 채취에 대하여 주권이 행사될 수 있는 모든 영역을 말한다.
 - 다. “일방계약국” 또는 “타방계약국”이라 함은 문맥에 따라 한국 또는 라오스를 말한다.
 - 라. “조세”라 함은 문맥에 따라 한국의 조세 또는 라오스의 조세를 말한다.
 - 마. “인”은 개인·법인 및 그 밖의 인의 단체를 말한다.
 - 바. “법인”이라 함은 법인격이 있는 단체 또는 조세목적상 법인격이 있는 단체로 취급되는 실체를 말한다.
 - 사. “일방계약국의 기업” 또는 “타방계약국의 기업”이라 함은 각각 일방계약국의 거주자에 의하여 경영되는 기업 또는 타방계약국의 거주자에 의하여 경영되는 기업을 말한다.

아. “국제운수”라 함은 일방체약국의 기업이 운영하는 선박이나 항공기에 의한 운송을 말한다. 다만, 선박 또는 항공기가 타방체약국 안에서만 운영되는 경우에는 이를 제외한다.

자. “국민”이라 함은 다음을 말한다.

- (1) 일방체약국의 국적을 보유한 개인
- (2) 일방체약국에서 시행되고 있는 법에 의하여 그러한 지위를 부여받은 법적 인격체 또는 단체

차. “권한 있는 당국”이라 함은 다음을 말한다.

- (1) 한국의 경우, 재정경제부장관 또는 그의 권한을 위임받은 대리인
- (2) 라오스의 경우, 재무부장관 또는 그의 권한을 위임받은 대리인

2. 일방체약국이 이 협정을 적용함에 있어서, 이 협정에 정의되지 아니한 용어는 문맥에 따라 달리 해석되지 아니하는 한, 이 협정이 적용되는 조세의 목적상 그 일방체약국의 법에 따라 그 당시에 가지는 의미를 가지며, 그 일방체약국의 적용 가능한 세법에 따른 의미는 그 일방체약국의 다른 법에 따른 의미보다 우월하다.

제 4 조

거 주 자

1. 이 협정의 목적상, “일방체약국의 거주자”라 함은 그 일방체약국의 법에 따라 주소·거소·본점이나 주사무소의 소재지, 관리장소 또는 이와 유사한 성질의 다른 기준에 따라 납세의무가 있는 인을 말하며, 그 일방체약국과 정치적 하부조직 또는 지방자치단체를 포함한다. 다만, 일방체약국의 원천소득에 대하여만 그 일방체약국에서 납세의무가 있는 인은 포함되지 아니한다.

2. 제1항의 규정에 의하여 개인이 양 체약국의 거주자인 경우에는, 그의 지위는 다음과 같이 결정된다.

가. 그는 자기가 이용할 수 있는 항구적 주거를 두고 있는 체약국의 거주자로 보며, 그가 양 체약국 모두에 자기가 이용할 수 있는 항구적 주거를 두고 있는 경우에는 그의 인적·경제적 관계가 더욱 밀접한 체약국(중대한 이해관계의 중심지)의 거주자로 본다.

- 나. 그의 중요한 이해관계의 중심지가 있는 체약국을 결정할 수 없거나 어느 일방체약국에도 그가 이용할 수 있는 항구적 주거를 두고 있지 아니하는 경우에는 그는 그의 일상적 거소를 두고 있는 체약국의 거주자로 본다.
- 다. 그가 양 체약국 모두에 일상적 거소를 두고 있거나 어느 체약국에도 일상적 거소를 두고 있지 아니하는 경우에는, 그는 그가 국민인 체약국의 거주자로 본다.
- 라. 그가 양 체약국의 국민이거나 또는 어느 일방체약국 국민도 아닌 경우에는, 양 체약국의 권한 있는 당국은 상호합의에 의하여 이 문제를 해결한다.

3. 제1항의 규정으로 인하여 개인 외의 인이 양 체약국의 거주자인 경우에는, 그는 실질적인 관리장소가 소재하는 체약국의 거주자로 본다. 의문이 있는 경우에는 양 체약국의 권한 있는 당국이 상호합의에 의하여 이 문제를 해결한다.

제 5 조 고정사업장

1. 이 협약의 목적상, “고정사업장”이라 함은 기업의 사업이 전적으로 또는 부분적으로 수행되는 일정한 사업장소를 말한다.

2. “고정사업장”은 특히 다음을 포함한다.

- 가. 관리장소
- 나. 지점
- 다. 사무소
- 라. 공장
- 마. 작업장
- 바. 광산·유전이나 가스정·채석장 또는 천연자원의 탐사·채굴과 관련된 그 밖의 장소

3. 건축현장 또는 건설·설비공사는 12월을 초과하여 계속되는 경우에만 고정사업장을 구성한다.

4. 제1항 내지 제3항의 규정에 불구하고, “고정사업장”은 다음을 포함하지 아니하는 것으로 본다.

- 가. 기업 소유의 재화나 상품의 저장·전시 또는 인도만을 목적으로 하는 시설의 사용
- 나. 저장·전시 또는 인도만을 목적으로 하는 기업 소유의 재화나 상품의 재고 보유
- 다. 다른 기업에 의한 가공만을 목적으로 하는 기업 소유의 재화나 상품의 재고 보유
- 라. 기업을 위한 재화나 상품의 구입 또는 정보의 수집만을 목적으로 하는 고정된 사업장소의 유지
- 마. 기업을 위한 그 밖의 예비적·보조적 성격의 활동의 수행만을 위한 고정된 사업장소의 유지
- 바. 가목 내지 마목에 규정된 활동의 결합만을 위한 고정된 사업장소의 유지. 다만, 이러한 결합으로부터 발생하는 일정한 사업장소의 전반적 활동이 예비적이거나 보조적 성격의 것이어야 한다.

5. 제1항 및 제2항의 규정에 불구하고 제6항의 규정이 적용되는 독립적 지위를 가지는 대리인의 인이 일방체약국에서 어느 기업을 위하여 활동하고, 그 기업 명의의 계약체결권을 가지며 이를 상시 행사하는 경우에는, 그 기업은 그 인이 그 기업을 위하여 수행하는 활동에 관하여 그 일방체약국에 고정사업장을 가지는 것으로 본다. 다만, 그 인의 활동이 고정된 사업장에서 행하여진다 하더라도 그 고정된 사업장소가 제4항의 규정에 의한 고정사업장으로 보지 아니하는 활동에 한정되는 경우에는 그러하지 아니한다.

6. 종개인·일반위탁매매인이나 독립적 지위를 가지는 그 밖의 대리인이 통상적인 방법으로 그들의 활동을 수행하는 경우, 일방체약국의 기업이 그들을 통하여 타방체약국 안에서 사업을 수행하고 있다는 이유만으로는 타방체약국 안에 고정사업장을 가지는 것으로 보지 아니한다.

7. 일방체약국의 거주자인 법인이 타방체약국의 거주자인 법인이나, 타방체약국에서 고정사업장을 통하거나 다른 방법에 의하여 사업을 수행하는 법인을 지배하거나 그 법인에 의하여 지배되고 있다는 사실만으로는 어느 일방의 법인도 타방 법인의 고정사업장을 구성하지 아니한다.

제 6 조 부동산 소득

1. 일방채약국의 거주자가 타방채약국에 소재하는 부동산으로부터 취득하는 소득(농업 또는 임업으로부터 발생하는 소득을 포함한다)에 대하여는 그 타방채약국에서 과세할 수 있다.

2. “부동산”은 당해 재산이 소재하는 채약국의 법에서 정하는 의미를 가진다. 부동산은 어떠한 경우에도 부동산에 부속되는 재산, 농업·임업에 사용되는 가축·장비, 토지에 관한 일반법의 규정이 적용되는 권리, 부동산의 용익권, 광산·광천 및 그 밖의 천연자원의 채취 또는 그 채취권리에 대한 대가로서의 가변적·고정적인 지급금에 관한 권리를 포함한다. 다만, 선박 및 항공기는 이를 부동산으로 보지 아니한다.

3. 제1항의 규정은 부동산의 직접 사용·임대 또는 그 밖의 형태의 사용으로부터 발생하는 소득에 대하여도 적용한다.

4. 제1항 및 제3항의 규정은 기업의 부동산으로부터 발생하는 소득과 독립적 인적용역의 수행을 위하여 사용되는 부동산으로부터 발생하는 소득에 대하여도 적용한다.

제 7 조 사업이윤

1. 일방채약국의 기업의 이윤은 그 기업이 타방채약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 타방채약국에서 사업을 수행하지 아니하는 한, 일방채약국에서만 과세된다. 기업이 위와 같은 방법으로 타방채약국에서 사업을 수행하는 경우에는, 그 기업의 이윤중 당해 고정사업장에 귀속시킬 수 있는 부분에 대하여만 타방채약국에서 과세할 수 있다.

2. 일방채약국의 기업이 제3항의 규정에 의하여 타방채약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 타방채약국에서 사업을 수행하는 경우, 고정사업장에 귀속되는 이윤은, 그 고정사업장이 동일하거나 유사한 조건하에서 동일하거나 유

사한 활동에 종사하고 그 고정사업장이 속하는 기업과 전적으로 독립하여 거래하는 별개의 분리된 기업이라고 가정하는 경우에 그 고정사업장이 취득할 것으로 기대되는 이윤으로 한다.

3. 고정사업장의 이윤을 결정함에 있어서 경영비와 일반관리비를 포함하여 고정사업장의 사업목적을 위하여 발생한 경비는 그 고정사업장이 소재하는 계약국이나 다른 곳에서 발생하는지의 여부에 관계없이 비용공제가 허용된다.

4. 어떠한 이윤도 고정사업장이 당해 기업을 위하여 재화나 상품을 단순히 구매한다는 이유만으로는 그 고정사업장에 귀속되지 아니한다.

5. 전항들의 목적상, 고정사업장에 귀속되는 이윤은 그에 반대되는 타당하고 충분한 이유가 없는 한 매년 동일한 방법으로 결정된다.

6. 이윤이 이 협정의 다른 조에서 별도로 취급되는 소득항목을 포함하는 경우에는, 그 다른 조의 규정은 이 조의 규정에 의하여 영향을 받지 아니한다.

제 8 조

해운 및 항공운수

1. 국제운수상 선박이나 항공기의 운항으로부터 발생하는 일방계약국 기업의 이윤은 그 일방계약국에서만 과세한다.

2. 제1항의 규정은 공동출자사업·합작사업 또는 국제경영공동체의 참여로부터 발생하는 이윤에 대하여도 적용한다.

3. 국제운수상 선박이나 항공기를 운영하는 한국의 기업은 라오스의 부가가치세, 기업매상세 또는 그 밖의 유사한 조세로부터 면제된다. 또한 국제운수상 선박이나 항공기를 운영하는 라오스의 기업은 한국의 부가가치세로부터 면제된다.

제 9 조 특수관계기업

1. 가. 일방체약국의 기업이 타방체약국 기업의 경영·지배 또는 자본에 직접 또는 간접으로 참여하거나,
나. 동일인이 일방체약국의 기업과 타방체약국의 기업의 경영·지배 또는 자본에 직접 또는 간접으로 참여하는 경우

그리고 위의 어느 경우에 있어서도 양 기업간의 상업상 또는 자금의 관계에 있어 독립기업간에 설정되었을 조건과 다른 조건이 설정되거나 부과된 경우에는, 그 조건이 없었더라면 일방기업의 이윤이 되었을 것이 그 조건으로 인하여 그 기업의 이윤이 되지 아니한 것은 그 기업의 이윤에 포함되며 그에 따라 과세할 수 있다.

2. 일방체약국이 그 일방체약국 기업의 이윤에 타방체약국에서 과세된 타방체약국 기업의 이윤을 포함하여 과세하고, 그 포함된 이윤의 경우 양 기업간에 설정된 조건이 독립기업간에 설정되었을 조건이었다면 그 일방체약국 기업의 이윤으로 되었을 이윤인 때에는, 그 타방체약국은 그 이윤에 대하여 자국에서 부과된 과세액을 적절히 조정한다. 그러한 조정을 결정함에 있어서는 이 협정의 다른 규정이 적절히 고려되어야 하며, 필요한 경우에는 양 체약국의 권한 있는 당국이 상호 협의한다.

제 10 조 배 당

1. 일방체약국의 거주자인 법인이 타방체약국의 거주자에게 지급하는 배당에 대하여는 그 타방체약국에서 과세할 수 있다.

2. 그러나, 그러한 배당은 그 배당을 지급하는 법인이 거주자인 일방체약국에서도 그 체약국의 법에 의하여 과세할 수 있다. 다만, 그 배당의 수익적 소유자가 타방체약국의 거주자인 경우 그 조세는 다음을 초과할 수 없다.

- 가. 그 수익적 소유자가 직접 또는 간접으로 배당을 지급하는 법인(조합을 제외한다)의 의결권 있는 주식을 10퍼센트 이상 보유하고 있는 법인의 경우에는 배당총액의 5퍼센트

나. 그 밖의 모든 경우에는 배당총액의 10퍼센트

이 항은 배당의 지급원인이 되는 이윤에 대한 법인의 과세에는 영향을 미치지 아니한다.

3. 이 조에서 사용되는 “배당”이라 함은 이윤에 참여하는 주식이나 그 밖의 권리(채권을 제외한다)로부터 발생하는 소득, 배당을 지급하는 법인이 거주자인 계약국의 법에 의하여 주식으로부터 발생하는 소득과 동일한 과세상의 취급을 받는 그 밖의 권리로부터 발생하는 소득을 말한다.

4. 제1항 및 제2항의 규정은 일방계약국의 거주자인 배당의 수익적 소유자가 그 배당을 지급하는 법인이 거주자인 타방계약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 사업을 수행하거나 그 타방계약국에 소재하는 고정시설을 통하여 독립적 인적용역을 수행하고, 그 배당의 지급원인이 되는 지분이 그러한 고정사업장 또는 고정시설과 실질적으로 관련되는 경우에는 이를 적용하지 아니한다. 그러한 경우에는, 사안에 따라 제7조 또는 제14조의 규정을 적용한다.

5. 일방계약국의 거주자인 법인이 타방계약국으로부터 이윤이나 소득을 취득하는 경우, 그 타방계약국은 배당이 그 타방계약국의 거주자에게 지급되거나 배당의 지급원인이 되는 지분이 그 타방계약국에 소재하는 고정사업장이나 고정시설과 실질적으로 관련되는 경우를 제외하고는, 비록 지급된 배당이나 유보이윤의 전부 또는 일부가 그 타방계약국에서 발생한 이윤이나 소득으로 구성된다고 할지라도 그 배당에 대하여는 과세할 수 없으며, 그 법인의 유보이윤도 유보이윤에 대한 조세의 대상으로 할 수 없다.

제 11 조 이 자

1. 일방계약국에서 발생하여 타방계약국의 거주자에게 지급되는 이자에 대하여는 그 타방계약국에서 과세할 수 있다.

2. 다만, 그 이자는 이자가 발생하는 계약국에서도 그 계약국의 법에 의하여 과세할 수 있다. 그러나, 이자의 수익적 소유자가 타방계약국의 거주자인 경우에는 그 조세는 이자총액의 10퍼센트를 초과할 수 없다.

3. 제2항의 규정에 불구하고,

가. 일방체약국에서 발생하여, 타방체약국의 정치적 하부조직·지방자치단체를 포함한 타방체약국 정부, 중앙은행이나 정부성격의 기능을 수행하는 금융기관이 취득하는 이자와 타방체약국의 정치적 하부조직·지방자치단체를 포함한 타방체약국 정부, 그 타방체약국의 중앙은행이나 정부성격의 기능을 수행하는 금융기관에 의하여 보증되거나 간접적으로 조달된 채권과 관련하여 타방체약국의 거주자가 취득하는 이자는 그 일방체약국의 조세로부터 면제된다.

나. 산업적·상업적·학술적 장비의 신용판매와 관련하여 지급하는 이자 또는 기업간의 상품의 신용판매와 관련하여 지급하는 이자는 수취인이 이자의 수익적 소유자인 경우, 그 수취인이 거주자인 체약국에서만 과세한다.

4. 제3항의 목적상, “중앙은행과 정부성격의 기능을 수행하는 금융기관”이라 함은 다음을 말한다.

가. 한국의 경우

- (1) 한국은행
- (2) 한국수출입은행
- (3) 한국산업은행
- (4) 한국수출보험공사
- (5) 양 체약국의 권한 있는 당국간에 교환되는 각서에서 지정·합의하는 정부성격의 기능을 수행하는 그 밖의 금융기관

나. 라오스의 경우

- (1) 라오인민민주공화국 은행
- (2) 라오인민민주공화국 해외무역 은행
- (3) 지방자치단체
- (4) 양 체약국의 권한 있는 당국간에 합의된 라오인민민주공화국 정부 또는 지방자치단체가 자본금 전체를 소유한 그 밖의 금융기관

5. 이 조에서 “이자”라 함은 저당의 유무와 채무자의 이윤에 참가할 권리를 수반하는지 여부에 관계없이, 모든 종류의 채권으로부터 발생하는 소득, 특히 국제·채권 또는 회사채로부터 발생하는 소득 및 프리미엄 및 장려금을 말한다. 지급지체로 인한 배상액은 이 조의 목적상 이자로 보지 아니한다.

6. 제1항 및 제2항의 규정은 일방체약국의 거주자인 이자의 수익적 소유자가 그 이자가 발생한 타방체약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 사업을 수행하거나 그 타방체약국에 소재하는 고정시설을 통하여 독립적 인적용역을 제공하며, 그 이자의 지급원인이 되는 채권이 당해 고정사업장이나 고정시설과 실질적으로 관련되는 경우에는 적용하지 아니한다. 이 경우에는 사안에 따라 제7조 또는 제14조 규정을 적용한다.

7. 이자는 지급인이 일방체약국 자신, 정치적 하부조직, 지방자치단체 또는 일방체약국의 거주자인 경우에는 일방체약국에서 발생하는 것으로 본다. 그러나, 이자의 지급인이 일방체약국의 거주자인지 여부와 관계없이, 그가 일방체약국에 그 이자의 원인이 되는 채무의 발생과 관련된 고정사업장이나 고정시설을 가지고 있고 이자가 당해 고정사업장이나 고정시설에 의하여 부담되는 경우에는, 그 이자는 고정사업장 또는 고정시설이 소재하는 체약국에서 발생하는 것으로 본다.

8. 지급인과 수익적 소유자간 또는 이들 양자와 제3자간의 특수관계로 인하여 지급된 이자액이, 그 지급의 원인이 되는 채권을 고려할 때 그러한 특수관계가 없었더라면 지급인과 수익적 소유자간에 합의되었을 금액을 초과하는 경우, 이 조의 규정은 그 합의되었을 금액에 대하여만 적용된다. 이 경우, 그 초과부분은 이 협정의 다른 규정을 적절히 고려하여 각 체약국의 법에 의하여 과세할 수 있다.

제 12 조 사 용 료

1. 일방체약국에서 발생하여 타방체약국의 거주자에게 지급하는 사용료에 대하여는 그 타방체약국에서 과세할 수 있다.

2. 그러나, 그 사용료에 대하여는 그 사용료가 발생하는 체약국에서도 그 체약국의 법에 의하여 과세할 수 있다. 다만, 사용료의 수익적 소유자가 타방체약국의 거주자인 경우에는, 그 조세는 사용료 총액의 5퍼센트를 초과할 수 없다.

3. 이 조에서 “사용료”라 함은 영화필름, 라디오·텔레비전 방송용 필름이나 테이프를 포함한 문학적·예술적 또는 학술적 작품에 관한 저작권, 특허권, 상표권, 의장, 신안, 도면, 비밀공식이나 공정의 사용 또는 사용권, 산업적·상업적·학술적 장비의 사용 또는 사용권, 산업적·상업적·학술적 경험에 관한 정보의 대가로 받는 모든 종류의 지급금을 말한다.

4. 제1항 및 제2항의 규정은, 일방체약국의 거주자인 사용료의 수익적 소유자가 사용료가 발생하는 타방체약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 사업을 수행하거나 그 타방체약국에 소재하는 고정시설을 통하여 독립적 인적용역을 수행하며, 그 사용료의 지급원인이 되는 권리나 재산이 그 고정사업장이나 고정시설과 실질적으로 관련되는 경우에는 이를 적용하지 아니한다. 이 경우에는 사안에 따라 제7조 또는 제14조의 규정을 적용한다.

5. 사용료는 그 지급인이 일방체약국 자신, 정치적 하부조직, 지방자치단체 또는 일방체약국의 거주자인 경우에는 그 일방체약국에서 발생하는 것으로 본다. 그러나, 사용료의 지급인이 일방체약국의 거주자인지 여부에 관계없이, 그가 일방체약국에 사용료를 지급할 책임의 발생과 관련되는 고정사업장이나 고정시설을 가지고 있고, 그 사용료가 당해 고정사업장이나 고정시설에 의하여 부담되는 경우, 그 사용료는 고정사업장이나 고정시설이 소재하는 체약국에서 발생하는 것으로 본다.

6. 지급인과 수익적 소유자간 또는 그 양자와 제3자간 특수관계로 인하여 사용료의 지급액이, 그 지급의 원인이 되는 사용·권리 또는 정보를 고려할 때, 그러한 특수관계가 없었더라면 지급인과 수익적 소유자간에 합의되었을 금액을 초과하는 경우에는, 이 조의 규정은 그 합의되었을 금액에 대하여만 적용된다. 이 경우, 그 초과부분에 대하여는 협정의 다른 규정을 적절히 고려하여 각 체약국의 법에 의하여 과세할 수 있다.

제 13 조

양도소득

1. 일방체약국의 거주자가 제6조에 규정된 타방체약국에 소재하는 부동산의 양도로부터 취득하는 이득에 대하여는 그 타방체약국에서 과세할 수 있다.

다만, 그 고용이 타방채약국에서 수행되는 경우에는 그로부터 발생하는 보수에 대하여는 타방채약국에서 과세할 수 있다.

2. 제1항의 규정에 불구하고, 일방채약국의 거주자가 타방채약국에서 수행한 고용과 관련하여 취득하는 보수에 대하여는 다음의 요건을 충족하는 경우에는 그 일방채약국에서만 과세한다.

- 가. 수취인이 당해 회계연도가 개시되거나 종료되는 어느 12월의 기간 중 총 183일을 초과하지 아니하는 단일기간이나 통산기간동안 그 타방채약국에 체류할 것
- 나. 그 보수가 타방채약국의 거주자가 아닌 고용주에 의하여 지급되거나 그를 대신하여 지급될 것
- 다. 그 보수가 고용주가 타방채약국에 가지고 있는 고정사업장이나 고정시설에 의하여 부담되지 아니할 것

3. 이 조 전항들의 규정에 불구하고, 일방채약국의 기업에 의하여 운영되는 선박이나 항공기에 탑승하여 수행하는 고용과 관련하여 취득하는 보수에 대하여는 일방채약국에서만 과세한다.

제 16 조 이사의 보수

일방채약국의 거주자가 타방채약국의 거주자인 법인의 이사회 구성원 자격으로 취득하는 보수 및 그 밖의 유사한 지급금에 대하여는 그 타방채약국에서 과세할 수 있다.

제 17 조 예능인 및 체육인

1. 제14조 및 제15조의 규정에 불구하고, 일방채약국의 거주자가 연극·영화·라디오 또는 텔레비전의 예능인이나 음악가와 같은 연예인 또는 체육인으로서 타방채약국에서 수행하는 인적활동으로부터 취득하는 소득에 대하여는 동 타방채약국에서 과세될 수 있다.

2. 일방체약국의 기업이 타방체약국에 가지고 있는 고정사업장의 사업용 재산의 일부를 형성하는 동산이나, 독립적 인적용역을 수행할 목적으로 타방체약국에서 일방체약국의 거주자에게 이용 가능한 고정시설에 속하는 동산을 양도함으로써 발생하는 이득 및 그 고정사업장이나 고정시설을 단독 또는 기업체와 함께 양도함으로써 발생하는 이득에 대하여는 그 타방체약국에서 과세할 수 있다.

3. 국제운수에 사용되는 선박·항공기의 양도나 그 선박·항공기 운영과 관련되는 동산의 양도로부터 취득하는 이득에 대하여는 그 기업이 거주자로 있는 일방체약국에서만 과세한다.

4. 제1항 내지 제3항에 규정된 재산외의 재산의 양도로부터 발생하는 이득에 대하여는 그 양도인이 거주자인 일방체약국에서만 과세한다.

제 14 조 독립적 인적용역

1. 일방체약국의 거주자인 개인이 전문직업적 용역이나 그 밖의 독립적 성격의 활동과 관련하여 취득하는 소득에 대하여는 그가 자기의 활동을 수행할 목적으로 정규적으로 이용 가능한 고정시설을 타방체약국에 가지고 있지 아니하는 한 그 일방체약국에서만 과세한다. 그가 고정시설을 가지고 있는 경우에는, 당해소득에 대하여 그 타방국에서도 과세할 수 있으나, 이는 그 고정시설에서 수행한 활동에 귀속되는 부분에 한한다.

2. “전문직업적 용역”이라 함은 의사·변호사·엔지니어·건축가·치과의사 및 회계사의 독립적 활동뿐만 아니라, 특히 독립적인 학습·문학·예술·교육 및 교수활동을 포함한다.

제 15 조 종속적 인적용역

1. 제16조, 제18조 내지 제21조의 규정에 의하여 일방체약국의 거주자가 고용과 관련하여 취득하는 급여·임금 및 그 밖의 유사한 보수에 대하여는 그 고용이 타방체약국에서 수행되지 아니하는 한 그 일방체약국에서만 과세한다.

2. 연예인이나 체육인이 그 자격으로 수행하는 인적 활동에 관한 소득이 그 자신에게 귀속되지 아니하고 타인에게 귀속되는 경우에는, 제7조·제14조 및 제15조의 규정에 불구하고 연예인 또는 체육인의 활동이 수행되는 체약국에서 과세할 수 있다.

3. 이 조 제1항 및 제2항의 규정에 불구하고, 일방체약국의 거주자인 예능인이나 체육인이 양 체약국 정부간에 합의된 특별문화교류프로그램에 의하여 타방체약국에서 수행하는 활동으로부터 취득하는 소득은 그 타방국에서 면세한다.

제 18 조 연 금

제19조제2항의 규정에 의하여, 과거 고용의 대가로 일방체약국의 거주자에게 지급하는 연금 및 그 밖의 유사한 보수는 일방체약국에서만 과세한다.

제 19 조 정 부 용 역

1. 가. 일방체약국이나 지방자치단체가 그 일방체약국이나 지방자치단체에 제공하는 용역과 관련하여 개인에게 지급하는 연금 외의 급료, 임금 및 이와 유사한 보수에 대하여는 그 일방체약국에서만 과세한다.
 - 나. 그러나, 용역이 타방체약국에서 제공되고 그 개인이 다음에 해당하는 타방체약국의 거주자인 경우에는 그 급료·임금 및 그 밖의 유사한 보수는 그 타방체약국에서만 과세한다.
 - (1) 타방체약국의 국민인 자
 - (2) 용역의 제공만을 목적으로 그 타방체약국의 거주자가 되지 아니한 자
2. 가. 일방체약국이나 지방자치단체가 직접 또는 이들에 의하여 조성된 기금으로부터 그 일방체약국이나 지방자치단체에 제공하는 용역과 관련하여 개인에게 지급하는 연금에 대하여는 그 일방체약국에서만 과세한다.

나. 그러나, 개인이 타방채약국의 거주자이며 국민인 경우 그 연금에 대하여는 그 타방채약국에서만 과세한다.

3. 일방채약국이나 정치적 하부조직 또는 지방자치 단체에 의하여 수행되는 사업과 관련하여 제공되는 용역에 대한 급료·임금 및 그 밖의 유사한 보수와 연금에 대하여는 제15조 내지 제18조의 규정을 적용한다.

4. 제1항 내지 제3항의 규정은 다음 기관에 의하여 지급되는 급여·임금 및 그 밖의 유사한 보수에 대하여도 동일하게 적용된다.

가. 한국의 경우

한국은행·한국수출입은행·한국산업은행·한국수출보험공사·대한무역투자진흥공사 및 양 채약국의 권한 있는 당국간에 교환되는 각서에서 지정·합의하는 정부성격의 기능을 수행하는 그 밖의 기관

나. 라오스의 경우

라오인민민주공화국 은행·라오스 해외무역 은행·지방자치단체 및 양 채약국의 권한 있는 당국간에 합의된 라오인민민주주의공화국 정부 또는 지방자치단체가 자본 전체를 소유한 그 밖의 금융기관

제 20 조 학 생

타방채약국의 거주자이거나 일방채약국을 방문하기 직전에 타방채약국의 거주자였던 자로서 교육 또는 훈련의 목적만으로 그 일방채약국에 체재하는 학생이나 사업견습생이 자신의 생계·교육 또는 훈련목적으로 수취하는 지급금에 대하여는, 그 지급금이 일방채약국의 국의원천으로부터 발생하는 한, 그 일방채약국에서 과세하지 아니한다.

제 21 조 교수와 교사

1. 개인이 그 방문 직전에 타방채약국의 거주자이거나 거주자이었던 경우, 일방채약국 정부에 의하여 비영리 기관으로 인정된 종합대학·단과대학·

학교 또는 그 밖의 유사한 교육기관에서 강의 또는 연구를 수행할 목적으로 그 일방체약국을 방문한 경우에는, 그러한 목적으로 최초로 방문할 날부터 2년을 초과하지 아니하는 기간동안 강의 또는 연구에 대한 보수에 대하여는 그 일방체약국의 조세로부터 면제된다.

2. 제1항의 규정은 공익이 아닌 특정한 인 또는 인들의 사적 이익을 위하여 수행된 연구의 경우에는 그 소득에 대하여 이를 적용하지 아니한다.

제 22 조 그 밖의 소득

1. 이 협정의 각 조에서 규정되지 아니한 일방체약국 거주자의 소득항목에 대하여는 그 소득의 발생지를 불문하고 그 일방체약국에서만 과세한다.

2. 제1항의 규정은, 일방체약국의 거주자인 소득의 수취인이 타방체약국에 소재하는 고정사업장을 통하여 사업을 수행하거나 그 타방체약국에 소재하는 고정시설을 통하여 독립적 인적용역을 수행하고, 그 소득의 지급원인이 되는 권리나 재산이 그 고정사업장 또는 고정시설과 실질적으로 관련되는 경우에는, 제6조제2항에 규정된 부동산으로부터 발생한 소득 외의 소득에 대하여는 이를 적용하지 아니한다. 그러한 경우에는 사안에 따라 제7조 또는 제14조의 규정을 적용한다.

제 23 조 이중과세 배제

1. 한국 외의 모든 국가에서 납부할 조세에 대하여 허용되는 세액공제에 관하여 한국 세법의 규정에 따라(이 항의 일반적인 원칙에 영향을 미치지 아니한다),

가. 한국의 거주자가 라오스로부터 얻은 소득이 이 협정의 규정에 의하여 라오스 법에 따라 라오스에서 과세할 수 있는 경우에는, 그 소득에 대하여 라오스에 납부하여야 하는 조세액은 그 거주자에게 부과되는 한국 조세로부터 세액공제가 허용된다. 하지만, 그 세액

공제액은 그 소득에 상응하는 공제가 주어지기 이전에 산정되는 한국 조세의 해당부분을 초과할 수 없다.

- 나. 라오스의 거주자인 법인이 그 법인의 총 발행 주식의 10퍼센트 이상을 소유하는 한국의 거주자인 법인에게 지급하는 배당에 대한 세액공제의 경우에는, 그 배당이 지급되어지는 원천인 이윤에 대하여 그 법인이 납부할 라오스의 조세를 고려하여야 한다.

2. 라오스 외의 모든 국가에서 납부할 조세에 대하여 허용되는 세액공제에 관하여 라오스 세법의 규정에 따라(이 항의 일반적인 원칙에 영향을 미치지 아니한다),

- 가. 라오스의 거주자가 한국으로부터 얻은 소득이 이 협정의 규정에 의하여 한국 법에 따라 한국에서 과세할 수 있는 경우에는, 그 소득에 대하여 한국에 납부하여야 하는 조세액은 그 거주자에게 부과되는 라오스의 조세로부터 세액공제가 허용된다. 하지만, 그 세액공제액은 그 소득에 상응하는 공제가 주어지기 이전에 산정되는 라오스의 조세의 해당부분을 초과할 수 없다.

- 나. 한국의 거주자인 법인이 그 법인의 총 발행 주식의 10퍼센트 이상을 소유하는 라오스의 거주자인 법인에게 지급하는 배당에 대한 세액공제의 경우에는 그 배당이 지급되어지는 원천인 이윤에 대하여 그 법인이 납부할 한국의 조세를 고려하여야 한다.

제 24 조 무 차 별

1. 일방체약국의 국민은, 특히 거소와 관련하여, 타방체약국에서 동일한 상황에 있는 타방체약국의 국민이 부담하거나 부담할 수 있는 조세 또는 이와 관련된 의무와 다르거나 더욱 과중한 조세 또는 이와 관련된 의무를 부담하지 아니한다. 제1조의 규정에 불구하고, 이 규정은 일방 또는 양 체약국의 거주자가 아닌 인에게도 적용한다.

2. 일방체약국의 기업이 타방체약국에 가지고 있는 고정사업장에 대한 조세는 그 타방체약국에서 동일한 활동을 수행하는 타방체약국의 기업에게 부과되는 조세보다 불리하게 부과되지 아니한다. 이 규정은 일방체약국이 자국의

거주자에 대하여 부여하는 시민의 지위나 가족부양 책임을 이유로 한 조세목적상의 어떠한 인적 공제·구제 및 감면을 타방채약국의 거주자에게도 부여하여야 하는 의무를 그 일방채약국에 부과하는 것으로 해석되지 아니한다.

3. 제9조제1항·제11조제8항 또는 제12조제6항의 규정이 적용되는 경우를 제외하고는, 일방채약국의 기업이 타방채약국의 거주자에게 지급하는 이자·사용료 및 그 밖의 지급금은 그 기업의 과세이윤을 결정하기 위한 목적상 이자·사용료 및 그 밖의 지급금이 일방채약국의 거주자에게 지급되었을 때와 동일한 조건으로 공제된다.

4. 일방채약국 기업자본의 전부나 일부가 1인이나 그 이상의 타방채약국의 거주자에 의하여 직접 또는 간접으로 소유되거나 지배되는 경우에는, 그 기업은 일방채약국의 다른 유사한 기업이 부담하거나 부담할 수 있는 조세 또는 이와 관련된 의무와 다르거나 그보다 더 과중한 조세 또는 이와 관련된 의무를 그 일방채약국에서 부담하지 아니한다.

5. 제2조의 규정에 불구하고, 이 조의 규정은 모든 종류 및 명칭의 조세에 대하여 적용된다.

제 25 조 상호합의절차

1. 어느 인이 일방 또는 양 채약국의 조치가 자신에 대하여 이 협정의 규정에 부합하지 아니하는 과세상의 결과를 초래하거나 초래할 것이라고 생각하는 경우, 그는 양국의 국내법에 규정된 구제수단에 관계없이 그가 거주자인 채약국의 권한 있는 당국 또는 그 사안이 제24조제1항에 해당되는 경우에는 그가 국민인 채약국의 권한 있는 당국에 그 사안을 제기할 수 있다. 그 사안은 이 협정의 규정에 부합되지 아니하는 과세상의 결과를 초래하는 조치의 최초 통보일부터 3년 이내에 제기되어야 한다.

2. 권한 있는 당국은 그 이의제기가 정당하다고 인정되나, 스스로는 만족할 만한 해결에 도달할 수 없는 경우에는, 이 협정에 부합되지 아니하는 과세를 회피하기 위하여 타방채약국의 권한 있는 당국과의 상호합의에 의하여 그

사안을 해결하도록 노력한다. 합의된 사항은 양 체약국의 국내법상의 시한에 관계없이 이행된다.

3. 양 체약국의 권한 있는 당국은 이 협정의 해석이나 적용상 발생하는 곤란 또는 의문을 상호합의에 의하여 해결하도록 노력한다. 또한, 양 당국은 이 협정에 규정되지 아니한 사안에 있어서도 이증과세의 배제를 위하여 상호 협의할 수 있다.

4. 양 체약국의 권한 있는 당국은 전항들에서 규정한 합의에 도달하기 위한 목적으로 상호 직접적으로 의견을 교환할 수 있다.

제 26 조 정보교환

1. 체약국의 권한 있는 당국은 이 협정의 규정을 시행하거나, 당해 국내법에 의한 과세가 이 협정에 반하지 아니하는 한, 이 협정의 적용을 받는 조세에 관한 체약국의 국내법을 시행하는 데 필요한 정보를 교환한다. 정보의 교환은 제1조 및 제2조에 의하여 제한 받지 아니한다. 일방체약국이 입수하게 되는 정보는 자국의 국내법에 의하여 입수하게 되는 정보와 동일하게 비밀로 취급되며, 이 협정의 적용을 받는 조세의 부과·징수, 그와 관련된 강제집행·소추 및 관련 불복신청의 결정에 관련되는 인 또는 당국(사법 및 행정기관을 포함한다)에 대하여만 공개된다. 그 인 또는 당국은 그러한 목적을 위하여만 그 정보를 사용한다. 그들은 공개법정절차 또는 사법적 결정에 따라 정보를 공개할 수 있다.

2. 어떠한 경우에도 제1항의 규정은 일방체약국에 대하여 다음의 의무를 부과하는 것으로 해석되지 아니한다.

- 가. 일방 또는 타방체약국의 법이나 행정관행에 저촉되는 행정조치의 시행
- 나. 일방 또는 타방체약국의 법이나 정상적인 행정과정에서 입수할 수 없는 정보의 제공
- 다. 교역·사업·산업·상업·직업상 비밀이나 거래 과정을 공개하는 정보 또는 이를 공개하면 공공정책(공공질서)에 반하는 정보의 제공

제 27 조
외교사절 및 영사관원

이 협정의 어떠한 규정도 국제법의 일반원칙이나 특별 협정의 규정에 의한 외교사절 또는 영사관원의 재정상의 특권에 영향을 미치지 아니한다.

제 28 조
발 효

1. 계약국 정부는 이 협정의 발효를 위하여 헌법에서 요구하는 절차가 종료되었음을 상호 통보한다.

2. 이 협정은 제1항에 규정된 최종 통보일로부터 15일째 되는 날에 발효되며, 본 협정의 규정들은 다음과 같이 효력을 가진다.

가. 한국의 경우

- (1) 원천징수되는 조세에 관하여는 이 협정이 발효되는 연도의 다음 연도 1월 1일 이후의 지급분부터
- (2) 그 밖의 조세에 관하여는 이 협정이 발효되는 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 개시되는 과세연도부터

나. 라오스의 경우

- (1) 원천징수되는 조세에 관하여는 이 협정이 발효되는 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 취득되는 소득분부터
- (2) 그 밖의 조세에 관하여는 이 협정이 발효되는 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 개시되는 과세연도부터

제 29 조
종 료

이 협정은 일방체약국에 의하여 종료될 때까지 효력을 가진다. 일방체약국이 이 협정의 발효일로부터 5년의 기간이 경과한 후 다음 연도 연말의 최소 6월 전에 외교경로를 통하여 그 종료의사를 서면통보함으로써 이 협정을 종료시킬 수 있다. 이 경우 이 협정은 다음과 같이 효력을 상실한다.

가. 한국의 경우

- (1) 원천징수되는 조세에 관하여는 그 통보가 행하여진 연도의 다음 연도 1월 1일 이후의 지급분부터
- (2) 그 밖의 조세에 관하여는 통보가 행하여진 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 개시되는 과세연도부터

나. 라오스의 경우

- (1) 원천징수되는 조세에 관하여는 그 통보가 행하여진 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 취득되는 소득분부터
- (2) 그 밖의 조세에 관하여는 그 통보가 행하여진 연도의 다음 연도 1월 1일 이후에 개시되는 과세연도부터

이상의 증거로 아래 서명자는 그들 각자의 정부로부터 정당하게 권한을 위임받아 이 협정에 서명하였다.

2004년 11월 29일 비엔티엔에서 모두 동등하게 정본인 한국어·라오스어 및 영어로 각 2부를 작성하였다. 해석상의 차이가 있는 경우에는 영어본이 우선한다.

대한민국 정부를 대표하여

반기문

라오인민민주공화국 정부를 대표하여

[LAO TEXT – TEXTE LAO]

**ສັນຍາ
ລະຫວ່າງ**

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ

ແລະ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

**ວ່າດ້ວຍ ການຫລີກເວັ້ນການເກັບອາກອນຊໍ້າຊ້ອນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ
ການຫລີບຫລີກເສຍອາກອນຈາກການເກັບອາກອນລາຍໄດ້**

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ
ແລະ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢາກສ້າງສັນຍາເພື່ອຫລີກເວັ້ນການເກັບອາກອນຊໍາຊ້ອນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການຫລົບຫລົກເສຍອາກອນຈາກການເກັບອາກອນລາຍໄດ້,

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 1
ບຸກຄົນທີ່ບັງໄວ້ໃນສັນຍາ

ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຖະສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫລື ທັງສອງລັດຖະສັນຍາ.

ມາດຕາ 2
ອາກອນທີ່ບັງໄວ້ໃນສັນຍາ

1. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະນຳໃຊ້ຕໍ່ການເກັບອາກອນລາຍໄດ້ໃນນາມຂອງລັດຖະສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງລັດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງວິທີການເກັບອາກອນ ແຕ່ຢ່າງໃດ.
2. ອາກອນທຸກປະເພດທີ່ຖືກເກັບຈາກລາຍໄດ້ທັງໝົດ ຫລື ຈາກອົງປະກອບຂອງລາຍໄດ້, ລວມທັງອາກອນທີ່ເກັບຈາກລາຍໄດ້ໃນການມອບໂອນກຳມະສິດສັງຫາຣິມະຊັບ ຫລື ອະສັງຫາຣິມະຊັບ, ອາກອນທີ່ເກັບຈາກຈຳນວນທັງໝົດຂອງຄ່າຈ້າງ ຫລື ເງິນເດືອນຈ່າຍໂດຍວິສາຫະກິດ, ຕະຫລອດເຖິງອາກອນທີ່ເກັບຈາກການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຫິນນັ້ນໃຫ້ຖືວ່າເປັນອາກອນລາຍໄດ້.

3. ອາກອນທີ່ມີໃນປະຈຸບັນຊຶ່ງສັນຍານີ້ຈະບັງຄັບໃຊ້ນັ້ນໄດ້ແກ່:

ກ. ໃນເກົາຫລີ:

- (i) ອາກອນລາຍໄດ້;
- (ii) ອາກອນກຳໄລເກັບຈາກບໍລິສັດ;
- (iii) ອາກອນລາຍໄດ້ພິເສດ ສຳລັບ ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ; ແລະ
- (iv) ອາກອນລາຍໄດ້ເກັບຈາກພົນລະເມືອງ.
(ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ " ອາກອນເກົາຫລີ ").

ຂ. ໃນລາວ:

- (i) ອາກອນລາຍໄດ້ບຸກຄົນທຳມະດາ;
- (ii) ອາກອນກຳໄລ (ລາຍໄດ້) ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ; ແລະ
- (iii) ອາກອນຕ່ຳສຸດ.
(ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ " ອາກອນລາວ ");

4. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ອາກອນທຸກປະເພດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫລື ທີ່ມີເນື້ອໃນສຳຄັນຄ້າຍຄຽງກັນ ເຊິ່ງຈະໄດ້ກຳນົດອອກພາຍຫລັງວັນທີລົງລາຍເຊັນໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍເພີ່ມເຕີມໃສ່ ຫລື ປຸງແທນ ອາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ຮອດທ້າຍປີໃດເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງທັງສອງລັດຄູ່ສັນຍາ ຈະໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນຊາບເຖິງຄວາມປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງໄດ້ມີຂຶ້ນໃນກົດໝາຍອາກອນຂອງແຕ່ລະລັດ.

ມາດຕາ 3 ບົດນິຍາມທົ່ວໄປ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເນື້ອໃນຂອງຄຳອະທິບາຍຈະເປັນແນວອື່ນ:

ກ. ຄຳວ່າ " ເກົາຫລີ " ໝາຍເຖິງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ແລະ ເມື່ອໃຊ້ໃນຄວາມໝາຍທາງດ້ານ ພູມມີສາດໝາຍເຖິງອານາເຂດທັງໝົດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ, ລວມທັງອານາເຂດທະເລ ແລະ ທຸກໆເນື້ອທີ່ທີ່ຕິດຕໍ່ກັບອານາເຂດທະເລ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ, ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ສາມາດປະຕິບັດສິດອະທິປະໄຕ ຫລື ສິດອຳນາດສານຂອງຕົນໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນ່ານນ້ຳ, ເນື້ອທີ່ພື້ນທະເລ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນລຸ່ມພື້ນທະເລ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;

- ຂ. ຄຳວ່າ " ລາວ " ໝາຍເຖິງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ; ເມື່ອໃຊ້ໃນຄວາມ ໝາຍທາງດ້ານພູມມິສາດໝາຍເຖິງອານາເຂດທັງໝົດຂອງຊາດ, ລວມທັງອານາເຂດນ່ານນ້ຳ ແລະ ທຸກເນື້ອທີ່ລຸ່ມອານາເຂດນ່ານນ້ຳ ຊຶ່ງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສາກົນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີສິດອະທິປະໄຕໃນການສຳຫລວດຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດຂອງເນື້ອທີ່ພື້ນນ້ຳ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນລຸ່ມພື້ນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃນນ້ຳທີ່ຕິດຕໍ່ກັນ;
- ຄ. ຄຳວ່າ " ລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ " ແລະ " ລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ " ໝາຍເຖິງ ເກົາຫລີ ຫລື ລາວ ຕາມທີ່ເນື້ອຄວາມໄດ້ກ່າວໄວ້;
- ງ. ຄຳວ່າ " ອາກອນ " ໝາຍເຖິງ ອາກອນເກົາຫລີ ຫລື ອາກອນລາວ ຕາມທີ່ເນື້ອຄວາມໄດ້ກ່າວ ໄວ້;
- ຈ. ຄຳວ່າ " ບຸກຄົນ " ລວມເຖິງບຸກຄົນທຳມະດາ, ບໍລິສັດ ແລະ ກຸ່ມບຸກຄົນອື່ນໆ;
- ສ. ຄຳວ່າ " ບໍລິສັດ " ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ກຸ່ມບຸກຄົນທີ່ຖືວ່າເປັນນິຕິບຸກຄົນໃນການເສຍ ອາກອນ;
- ຊ. ຄຳວ່າ " ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ " ແລະ " ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ " ຕາມລຳດັບໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໂດຍຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ລັດໜຶ່ງ ແລະ ວິສາຫະກິດ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໂດຍຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດ ໜຶ່ງ;
- ຍ. ຄຳວ່າ " ການຂົນສົ່ງລະຫວ່າງປະເທດ " ໝາຍເຖິງ ການຂົນສົ່ງທາງກຳປັ່ນ ຫລື ເຮືອບິນ ທີ່ດຳ ເນີນງານໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ກຳປັ່ນ ຫລື ເຮືອບິນ ນັ້ນທາກດຳເນີນງານແຕ່ສະເພາະລະຫວ່າງສະຖານທີ່ຕ່າງໆໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ;
- ດ. ຄຳວ່າ " ຄົນໃນຊາດ " ໝາຍເຖິງ:
 - (i) ບຸກຄົນທຳມະດາທີ່ມີສັນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ;
 - (ii) ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ຜູ້ຮ່ວມທຶນ ຫລື ສະມາຄົມທີ່ໄດ້ຮັບຖານະຄືດັ່ງກ່າວ ຕາມກົດໝາຍທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ;
- ຕ. ຄຳວ່າ " ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດ " ໝາຍເຖິງ:
 - (i) ໃນກໍລະນີຂອງຝ່າຍເກົາຫລີ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ແລະ ເສດຖະ ກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.
 - (ii) ໃນກໍລະນີຂອງຝ່າຍລາວ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ ຮັບມອບໝາຍ;

2. ຫຼາກຸ່ງຄັ້ງໃນການນຳໃຊ້ສັນຍາສະບັບນີ້ໂດຍລັດຊູສັນຍາລັດໜຶ່ງ, ຄຳໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ນິຍາມໄວ້ໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ຖືເອົາຄວາມໝາຍທີ່ມີຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງລັດນັ້ນໃນເວລານັ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເກັບອາກອນຊຶ່ງມີການນຳໃຊ້ສັນຍາສະບັບນີ້, ຄວາມໝາຍໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງລັດຊູສັນຍານັ້ນ ຈະມີຄວາມສັກສິດຫລາຍກວ່າຄວາມໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ຄຳສັບ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອື່ນຂອງລັດຊູສັນຍານັ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄຳອະທິບາຍທາກມີຄວາມໝາຍເປັນແນວອື່ນ.

ມາດຕາ 4

ຜູ້ມີພູມລຳເນົາ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຄຳວ່າ " ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຊູສັນຍາລັດໜຶ່ງ " ໝາຍເຖິງບຸກຄົນຜູ້ທີ່ອີງຕາມກົດໝາຍຂອງລັດນັ້ນມີໜ້າທີ່ຕ້ອງເສຍອາກອນໃນລັດນັ້ນ ຍ້ອນເຫດຜົນວ່າມີທີ່ຢູ່ອາໄສ, ພູມລຳເນົາ, ສະຖານທີ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ ຫລື ສຳນັກງານທີ່ສຳຄັນ, ສະຖານທີ່ບໍລິຫານ ຫລື ເງື່ອນໄຂອື່ນທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ລວມທັງລັດນັ້ນ ແລະ ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄຳສັບນີ້ ບໍ່ໃຫ້ລວມເຖິງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງເສຍອາກອນໃນລັດນັ້ນ ຍ້ອນລາຍໄດ້ມີແຫລ່ງກຳເນີດຈາກລັດນັ້ນແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ.

2. ໃນເມື່ອວ່າເນື່ອງຈາກເຫດຜົນຂອງບົດບັນຍັດໃນວັກທີ 1, ບຸກຄົນທຳມະດາໃດໜຶ່ງທາກເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຊູສັນຍາທັງສອງລັດ, ໃຫ້ກຳນົດຖານະຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໃຫ້ຖືວ່າບຸກຄົນທຳມະດາຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາພຽງແຕ່ຂອງລັດຊູສັນຍາ ຊຶ່ງບຸກຄົນນັ້ນມີທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຢູ່ໃນລັດດັ່ງກ່າວ, ຖ້າບຸກຄົນທຳມະດາຜູ້ນັ້ນມີທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຢູ່ໃນທັງສອງລັດຊູສັນຍາ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີພູມລຳເນົາພຽງແຕ່ຂອງລັດ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວມີຄວາມສຳພັນທາງດ້ານສ່ວນຕົວ ແລະ ທາງດ້ານເສດຖະກິດໃກ້ຊິດກວ່າ (ສູນກາງຂອງຜົນປະໂຫຍດອັນສຳຄັນ);
- ຂ. ຖ້າບໍ່ອາດກຳນົດສູນກາງຂອງຜົນປະໂຫຍດອັນສຳຄັນຂອງບຸກຄົນທຳມະດານັ້ນໄດ້ ຫລື ຖ້າບຸກຄົນທຳມະດານັ້ນທາກບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຢູ່ໃນລັດຊູສັນຍາໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ຖືວ່າບຸກຄົນທຳມະດານັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາພຽງແຕ່ຂອງລັດທີ່ຜູ້ກ່ຽວຢູ່ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- ຄ. ຖ້າບຸກຄົນທຳມະດານັ້ນທາກມີທີ່ຢູ່ອາໄສເປັນປົກກະຕິຢູ່ໃນທັງສອງລັດ ຫລື ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ໃນລັດຊູສັນຍາໃດ, ໃຫ້ຖືວ່າບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດທີ່ຜູ້ກ່ຽວເປັນຄົນໃນຊາດເທົ່ານັ້ນ;

ງ. ຖ້າບຸກຄົນທຳມະດາເປັນຄົນໃນຊາດຂອງທັງສອງລັດ ຫລື ບໍ່ເປັນຄົນໃນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ໃດ, ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍການຕົກລົງ ຮ່ວມກັນ.

3. ໃນເມື່ອວ່າເນື່ອງຈາກເຫດຜົນຂອງບົດບັນຍັດໃນວັກທີ 1, ບຸກຄົນນອກຈາກບຸກຄົນທຳມະດາທາກ ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ, ໃນເວລານັ້ນໃຫ້ຖືວ່າບຸກຄົນນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ລັດຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວເອງໄດ້ມີສະຖານທີ່ບໍລິຫານຕັ້ງຢູ່ເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ສົງໄສ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳ ນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍການຕົກລົງຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 5
ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຄຳວ່າ " ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ " ໝາຍເຖິງ ສະ ຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃຊ້ເປັນບ່ອນເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນທັງໝົດ ຫລື ພຽງບາງ ສ່ວນເທົ່ານັ້ນ.

2. ຄຳວ່າ " ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ " ຈະລວມເຖິງ:
ກ. ສະຖານທີ່ບໍລິຫານ;
ຂ. ສາຂາ;
ຄ. ສຳນັກງານ;
ງ. ໂຮງງານ;
ຈ. ໂຮງຊ່າງ; ແລະ
ສ. ບໍ່ແຮ່, ບໍ່ນຳ້ມັນ ຫລື ແກສ໌, ບໍ່ຖ່ານຫີນ ຫລື ສະຖານທີ່ໃຊ້ໃນການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດອື່ນໆ;

3. ທີ່ຕັ້ງອາຄານ ຫລື ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ໂຄງການຕິດຕັ້ງ ຊຶ່ງປະກອບເຂົ້າກັນເປັນສະຖານທີ່ດຳເນີນ ທຸລະກິດຖາວອນນັ້ນຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງຫລາຍກວ່າສິບສອງເດືອນ.

4. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີບົດບັນຍັດກ່ອນໆຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວກໍຕາມ ຄຳວ່າ " ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຖາວອນ " ຈະບໍ່ລວມເຖິງ:

- ກ. ການນຳໃຊ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເກັບຮັກສາ, ການວາງສະແດງ ຫລື ການສົ່ງມອບເຄື່ອງຂອງ ຫລື ສິນຄ້າຕ່າງໆທີ່ເປັນຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ;
- ຂ. ການຮັກສາຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງຂອງ ຫລື ສິນຄ້າ ຊຶ່ງເປັນຂອງວິສາຫະກິດ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງການເກັບຮັກສາໃວ້ໃນສາງ, ການວາງສະແດງ ຫລື ການສົ່ງມອບ;
- ຄ. ການຮັກສາຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງຂອງ ຫລື ສິນຄ້າ ຊຶ່ງເປັນຂອງວິສາຫະກິດ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງໃຫ້ວິສາຫະກິດອື່ນໃຊ້ໃນການບຸງແຕ່ງ;
- ງ. ການຮັກສາຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງຈັດຊື້ສິ່ງຂອງ ຫລື ສິນຄ້າ ຫລື ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ;
- ຈ. ການຮັກສາຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງການດຳເນີນກິດຈະການອື່ນ ຊຶ່ງມີລັກສະນະເປັນການກະກຽມ ຫລື ເປັນສ່ວນປະກອບໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ;
- ສ. ການຮັກສາຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ພຽງແຕ່ເພື່ອປະກອບກິດຈະການທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນວັກຍ່ອຍ (ກ) ເຖິງ (ຈ) ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າກິດຈະການທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ຊຶ່ງເປັນຕົ້ນມາຈາກການປະກອບກິດຈະການດັ່ງກ່າວມີລັກສະນະເປັນການກະກຽມ ຫລື ເປັນສ່ວນປະກອບ.

5. ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ມີບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 2 ແລ້ວກໍຕາມ, ໃນເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ນອກເໜືອຈາກຕົວແທນທີ່ມີຖານະເປັນເອກະລາດດັ່ງວັກທີ 6 ໄດ້ລະບຸໄວ້ຕໍ່ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນທີ່ກຳລັງດຳເນີນງານຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໂດຍຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເປັນປະຈຳສິດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການເຮັດຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາໃນນາມວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຖືວ່າມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ສຳລັບ ທຸກໆກິດຈະການ ຊຶ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນເຄື່ອນໄຫວເພື່ອວິສາຫະກິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຖືກຈຳກັດໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງກິດຈະການທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກທີ 4, ຖ້າຫາກວ່າໄດ້ເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດ ຈະບໍ່ຖືວ່າສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງທຸລະກິດດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຕາມບົດບັນຍັດຂອງວັກນັ້ນ.

6. ວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ຈະບໍ່ຖືວ່າມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຍ້ອນວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນພຽງແຕ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ໂດຍຜ່ານນາຍໜ້າ ຫລື ຕົວແທນການຄ້າທົ່ວໄປ ຫລື ຕົວແທນອື່ນທີ່ມີຖານະເປັນເອກະລາດ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າບຸກຄົນນັ້ນເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕາມໜ້າທີ່ໃນທຸລະກິດຂອງຕົນ.

7. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງຫາກຄວບຄຸມ ຫລື ຖືກຄວບຄຸມໂດຍບໍລິສັດທີ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຫລື ຊຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ (ຈະແມ່ນວ່າຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລືບໍ່ກໍ່ຕາມ), ບໍລິສັດໃດໃນນີ້ກໍ່ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 6

ລາຍໄດ້ຈາກອະສັງຫາຣິມະຊັບ

1. ລາຍໄດ້ ຊຶ່ງຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໄດ້ມາຈາກອະສັງຫາຣິມະຊັບ (ລວມທັງລາຍໄດ້ຈາກກິດຈະການກະສິກຳ ຫລື ປ່າໄມ້) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະໄດ້ເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງທີ່ອະສັງຫາຣິມະຊັບນັ້ນຕັ້ງຢູ່.

2. ຄຳວ່າ " ອະສັງຫາຣິມະຊັບ " ມີຄວາມໝາຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທີ່ຊັບສົມບັດກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນຕັ້ງຢູ່. ໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ ຄຳນີ້ລວມທັງຊັບສົມບັດທີ່ເປັນສ່ວນເພີ່ມເຕີມຂອງອະສັງຫາຣິມະຊັບ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສິດທິ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍລວມ ກ່ຽວກັບ ກຳມະສິດທີ່ດິນ, ສິດທິຂອງການນຳໃຊ້ອະສັງຫາຣິມະຊັບ ແລະ ສິດທິໃນການຮັບເອົາເງິນທີ່ຊຳລະໃຫ້ຕາມຈຳນວນທີ່ປຸງແປງໄດ້ ຫລື ຕາມຈຳນວນຕົວເລກຄົງທີ່ຈາກກິດຈະການ ຫລື ການສຳປະທານກິດຈະການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ. ສ່ວນກຳປັ້ນ ແລະ ເຮືອບິນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນອະສັງຫາຣິມະຊັບ.

3. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຕ້ອງນຳໃຊ້ຕໍ່ລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກການນຳໃຊ້ໂດຍກົງ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ການນຳໃຊ້ໃນຮູບແບບອື່ນໆຂອງອະສັງຫາຣິມະຊັບ.

4. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 3 ຍັງຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຕໍ່ລາຍໄດ້ຈາກອະສັງຫາຣິມະຊັບຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ຕໍ່ລາຍໄດ້ຈາກອະສັງຫາຣິມະຊັບທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການປະກອບການບໍລິການສ່ວນບຸກຄົນທີ່ມີລັກສະນະອາຊີບອິດສະລະອີກດ້ວຍ.

**ມາດຕາ 7
ກຳໄລທຸລະກິດ**

1. ກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຖືກເກັບອາກອນຢູ່ແຕ່ໃນລັດນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກດຳເນີນທຸລະກິດເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ ກຳໄລຕ່າງໆຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນອາດຈະຖືກເກັບອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ແຕ່ວ່າພຽງແຕ່ສ່ວນທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນນັ້ນ ເທົ່ານັ້ນ.
2. ອີງຕາມບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 3 ໃນກໍລະນີທີ່ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນລັດນັ້ນ, ໃນແຕ່ລະລັດຄູ່ສັນຍາໃຫ້ຖືວ່າກຳໄລ ເປັນຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນໃນສ່ວນທີ່ຄາດຄະເນໄດ້ວ່າເປັນຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ຖ້າສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນນັ້ນຫາກເປັນວິສາຫະກິດແຕກຕ່າງ ແລະ ແຍກກັນຕ່າງຫາກ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການດຽວກັນ ຫລື ຄ້າຍຄືກັນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດຽວກັນ ຫລື ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ຕິດຕໍ່ກັນຢ່າງເປັນເອກະລາດໂດຍແທ້ຈິງກັບວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງຕົນເປັນສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນໃຫ້ນັ້ນ.
3. ໃນການກຳນົດກຳໄລຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຕ້ອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການທັກລາຍຈ່າຍຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນນັ້ນ. ລວມທັງລາຍຈ່າຍໃນການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈະແມ່ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຕັ້ງຢູ່ ຫລື ບ່ອນອື່ນກໍຕາມ.
4. ບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າກຳໄລເປັນຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ເນື່ອງຈາກວ່າສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ຊື້ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ສິນຄ້າໃຫ້ວິສາຫະກິດເທົ່ານັ້ນ.
5. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງບົດບັນຍັດວັກກ່ອນໆ ກຳໄລທີ່ຖືວ່າເປັນຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກກຳນົດເອົາໂດຍວິທີດຽວກັນເປັນແຕ່ລະປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີເຫດຜົນທີ່ເຫັນວ່າລິມຄວນ ແລະ ພຽງພໍທີ່ຈະໃຊ້ວິທີອື່ນ.

6. ໃນກໍລະນີກຳໄລທາງລວມເອົາພາກສ່ວນຂອງລາຍໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ຕ່າງຫາກຢູ່ໃນມາດຕາອື່ນໆ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາເຫລົ່ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກກະທົບກະເທືອນໂດຍບົດບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 8

ການຂົນສົ່ງທາງກຳປັ້ນ ແລະ ເຮືອບິນ

1. ກຳໄລທີ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນກິດຈະການຂົນສົ່ງສາກົນທາງກຳປັ້ນ ຫລື ເຮືອບິນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຈະໄດ້ຖືກເສຍອາກອນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດນັ້ນ.
2. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນຕໍ່ກຳໄລທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະກອບສ່ວນເຂົ້າເປັນກຸ່ມ, ການເຮັດທຸລະກິດຮ່ວມກັນ ຫລື ການເປັນຕົວແທນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການຂົນສົ່ງສາກົນ.
3. ວິສາຫະກິດໜຶ່ງຂອງລາວ ຊຶ່ງດຳເນີນກິດຈະການຂົນສົ່ງສາກົນທາງກຳປັ້ນ ຫລື ເຮືອບິນ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ຫລື ອາກອນອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄຽງກັນຢູ່ໃນເກົາຫລີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວິສາຫະກິດໜຶ່ງຂອງເກົາຫລີ ຊຶ່ງດຳເນີນກິດຈະການຂົນສົ່ງສາກົນທາງກຳປັ້ນ ຫລື ເຮືອບິນ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຢູ່ໃນລາວ.

ມາດຕາ 9

ວິສາຫະກິດໃນເຄືອຄ່າຍດຽວກັນ

1. ໃນກໍລະນີທີ່:
 - ກ. ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມໂດຍກົງ ຫລື ທາງອ້ອມໃນການບໍລິຫານ, ຄວບຄຸມ ຫລື ຮ່ວມປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ, ຫລື
 - ຂ. ກຸ່ມບຸກຄົນດຽວກັນເຂົ້າຮ່ວມໂດຍກົງ ຫລື ທາງອ້ອມໃນການບໍລິຫານ, ຄວບຄຸມ ຫລື ຮ່ວມປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ແລະ ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ,

ແລະ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງທາງໄດ້ມີການວາງ ຫລື ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ລະຫວ່າງ ທັງສອງວິສາຫະກິດໃນສາຍພົວພັນທາງດ້ານການຄ້າ ຫລື ການເງິນທີ່ແຕກຕ່າງຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ອາດຈະມີຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ວິສາຫະ

ກິດເອກະລາດດ້ວຍກັນ. ໃນເວລານັ້ນກຳໄລຂຶ້ນຄວນຈະມີຂຶ້ນແກ່ວິສາຫະກິດໜຶ່ງໃນນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມີຂຶ້ນ ຍ້ອນອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານັ້ນອາດຈະລວມເປັນກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ແລະ ຖືກເສຍອາກອນຕາມນັ້ນ.

2. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໄດ້ລວມເອົາກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ເຂົ້າເປັນກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດນັ້ນ ແລະ ເສຍອາກອນໄປຕາມນັ້ນແລ້ວ ແລະ ກຳໄລທີ່ລວມຢູ່ໃນນັ້ນຫາກແມ່ນກຳໄລ ຊຶ່ງອາດຈະມີຂຶ້ນແກ່ວິສາຫະກິດຂອງລັດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ເທື່ອທຳອິດ ຖ້າວ່າເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ສອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ຫາກແມ່ນເງື່ອນໄຂທີ່ອາດຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ວິສາຫະກິດເອກະລາດ, ໃນເວລານັ້ນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ທຳການດັດປັບທີ່ເໝາະສົມ ຕາມຈຳນວນອາກອນທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເກັບຕາມກຳໄລເຫລົ່ານັ້ນ. ການກຳນົດຈຳນວນທີ່ຕ້ອງໄດ້ດັດປັບຄືນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ອີງໃສ່ບົດບັນຍັດອື່ນໆຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດຈະຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືນກັນ.

ມາດຕາ 10
ເງິນປັນຜົນ

1. ເງິນປັນຜົນທີ່ຈ່າຍໂດຍບໍລິສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

2. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເງິນປັນຜົນດັ່ງກ່າວອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍລິສັດທີ່ຈ່າຍເງິນປັນຜົນນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ຕາມກົດໝາຍຂອງລັດນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າ ເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດຂອງເງິນປັນຜົນນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ, ອາກອນທີ່ຕ້ອງເກັບຈະບໍ່ເກີນ:

- ກ. 5 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດເງິນປັນຜົນ ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດຫາກແມ່ນບໍລິສັດໜຶ່ງ (ນອກເໜືອກວ່າຜູ້ຮ່ວມທຶນ) ຊຶ່ງຖືທຸ້ນໂດຍກົງຢ່າງໜ້ອຍ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງທຶນຂອງບໍລິສັດທີ່ຈ່າຍເງິນປັນຜົນ;
- ຂ. 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດເງິນປັນຜົນໃນທຸກໆກໍລະນີອື່ນໆ.

ວັກນີ້ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບໃສ່ການເກັບອາກອນກຳໄລນຳບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນປັນຜົນອອກໄປ.

3. ຄຳວ່າ " ເງິນປັນຜົນ " ທີ່ໄດ້ໃຊ້ຢູ່ໃນມາດຕານີ້ ໝາຍເຖິງລາຍໄດ້ຈາກທຸກປະເພດ ຫລື ສິດອື່ນໆ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນສິດໃນການທວງໜີ້ສິນ, ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກຳໄລ, ລວມທັງລາຍໄດ້ຈາກສິດອື່ນໆໃນການດຳເນີນກິດຈະການທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການເກັບອາກອນແບບດຽວກັນກັບລາຍໄດ້ຈາກທຸກ ຕາມກົດໝາຍຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງບໍ່ລິສັດທີ່ແຈກຢາຍຜົນປະໂຫຍດນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດນັ້ນ.

4. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 2 ຈະບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນປັນຜົນທີ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫາກດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ລິສັດທີ່ຈ່າຍເງິນປັນຜົນນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ຫລື ປະກອບອາຊີບອິດສະລະຈາກສະຖານທີ່ປະຈຳຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ແລະ ການຖືທຸນທີ່ມີການຈ່າຍເງິນປັນຜົນນັ້ນ ຫາກມີການກ່ຽວພັນຢ່າງແທ້ຈິງກັບສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕາ 7 ຫລື ມາດຕາ 14 ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

5. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ລິສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫາກໄດ້ຮັບກຳໄລ ຫລື ລາຍໄດ້ຈາກລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ, ລັດອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນຈະບໍ່ມີສິດເກັບອາກອນໃດໆຈາກເງິນປັນຜົນ ຊຶ່ງບໍ່ລິສັດໄດ້ຈ່າຍອອກໄປນັ້ນແຕ່ປະການໃດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເງິນປັນຜົນດັ່ງກ່າວໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ການຖືທຸນໃນສ່ວນທີ່ຕິດພັນກັບເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ນັ້ນ ມີການກ່ຽວພັນຢ່າງແທ້ຈິງກັບສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳທີ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ; ທັງບໍ່ເກັບອາກອນໃນສ່ວນຂອງກຳໄລທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈກຢາຍຂອງບໍລິສັດ ເຖິງແມ່ນວ່າເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ ຫລື ກຳໄລທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຈ່າຍລວມທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳໄລ ຫລື ລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນກໍຕາມ.

**ມາດຕາ 11
ດອກເບ້ຍ**

1. ດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.
2. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ດອກເບ້ຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຕາມກົດໝາຍຂອງລັດນັ້ນອີກດ້ວຍ, ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າເຈົ້າຂອງຜົນປະ

ໂຫຍດຂອງດອກເບ້ຍນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ, ອາກອນທີ່ຕ້ອງເກັບຈະບໍ່ເກີນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນດອກເບ້ຍທັງໝົດ.

3. ເຖິງຈະມີບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 2:

- ກ. ດອກເບ້ຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຮັບໂດຍລັດຖະບານຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ລວມທັງເຂດປົກຄອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ທະນາຄານກາງຂອງລັດອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ຫລື ທຸກໆສະຖາບັນການເງິນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂັ້ນລັດຖະບານ ຫລື ໂດຍຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງການທວງໜີ້ສິນ ຫລື ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນແບບທາງອ້ອມ ໂດຍລັດຖະບານຂອງລັດອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ລວມທັງເຂດປົກຄອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ທະນາຄານກາງຂອງລັດອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ຫລື ທຸກໆສະຖາບັນການເງິນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂັ້ນລັດຖະບານ ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຢູ່ໃນລັດທີ່ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດ.
- ຂ. ດອກເບ້ຍ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງກັບການຂາຍສິນເຊື້ອຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ຫລື ອຸປະກອນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຫລື ການຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂາຍສິນເຊື້ອຂອງທຸກໆສິນຄ້າ ໂດຍວິສາຫະກິດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດອື່ນ ຈະໄດ້ຖືກເສຍອາກອນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜູ້ຮັບເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນນັ້ນ, ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ຮັບແມ່ນເຈົ້າຂອງພື້ນປະໂຫຍດຂອງດອກເບ້ຍນັ້ນເອງ.

4. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງວັກທີ 3 ຄຳສັບ " ທະນາຄານກາງ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂັ້ນລັດຖະບານ " ໝາຍເຖິງ:

- ກ. ໃນເກົາຫລີ:
 - (i) ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ;
 - (ii) ທະນາຄານຂາອອກ - ຂາເຂົ້າ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ;
 - (iii) ທະນາຄານພັດທະນາ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ;
 - (iv) ບໍລິສັດປະກັນໄພເພື່ອສິ່ງອອກ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ; ແລະ
 - (v) ທຸກໆສະຖາບັນການເງິນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂັ້ນລັດຖະບານ ຕາມທີ່ຈະມີການລະບຸ ແລະ ຕົກລົງກັນໂດຍການແລກປ່ຽນຈົດໝາຍ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ.
- ຂ. ໃນລາວ:
 - (i) ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
 - (ii) ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

- (iii) ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ
- (iv) ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຫົນທັງໝົດຂອງສະຖາບັນເປັນຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫລື ຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ່າງໆຕາມທີ່ຈະມີການຕົກລົງກັນເປັນແຕ່ລະຄັ້ງ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງທັງສອງລັດຄູ່ສັນຍາ.

5. ຄຳວ່າ " ດອກເບ້ຍ " ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນມາດຕານີ້ໝາຍເຖິງ ລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກການທວງໜີ້ສິນທຸກໆປະເພດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການທວງໜີ້ສິນທີ່ໄດ້ມີການຄັບປະກັນດ້ວຍຫລັກຊັບຫລືບໍ່ກໍຕາມ ແລະ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການມີສິດຮ່ວມກັນໃນກຳໄລຂອງລູກໜີ້ຫລືບໍ່ກໍຕາມ ແລະ ໂດຍສະເພາະລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກຫລັກຊັບຂອງລັດຖະບານ ແລະ ລາຍໄດ້ຈາກພັນທະບັດ ຫລື ຫຸ້ນກູ້, ລວມທັງເງິນອຸດໜູນ ແລະ ລາງວັນທີ່ຕາມມາຈາກຫລັກຊັບ, ພັນທະບັດ ຫລື ຫຸ້ນກູ້ເຫລົ່ານັ້ນ. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງມາດຕານີ້ ຄຳປັບໄໝຍ້ອນການຈ່າຍຊ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືເປັນດອກເບ້ຍ.

6. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 2 ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດຈາກດອກເບ້ຍ ທີ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫາກດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງດອກເບ້ຍນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ຫລື ປະກອບອາຊີບອິດສະລະຈາກສະຖານທີ່ປະຈຳທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ແລະ ການທວງໜີ້ສິນທີ່ພົວພັນກັບດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ນັ້ນມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງກັບສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນເອງ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 7 ຫລື ມາດຕາ 14 ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

7. ດອກເບ້ຍຈະໄດ້ຖືວ່າເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ເມື່ອຜູ້ຈ່າຍຫາກແມ່ນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນເອງ, ເຂດປົກຄອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຈ່າຍດອກເບ້ຍນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງຫລືບໍ່ກໍຕາມ, ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີການຕິດພັນກັບໜີ້ສິນທີ່ພາໃຫ້ມີການຈ່າຍດອກເບ້ຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນເອງ, ໃນເວລານັ້ນ ດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະໄດ້ຖືວ່າເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຢູ່.

8. ໃນກໍລະນີດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການພົວພັນແບບພິເສດ ລະຫວ່າງຜູ້ຈ່າຍ ແລະ ເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດ ຫລື ລະຫວ່າງທັງສອງຄົນທີ່ກ່າວມານີ້ກັບບຸກຄົນອື່ນ, ຈຳນວນເງິນຂອງດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປ ອີງຕາມການທວງໜີ້ສິນນັ້ນ ຫາກເກີນຈຳນວນທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບຈາກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງຜູ້ຈ່າຍ ແລະ ເຈົ້າຂອງຜົນປະ

ໂຫຍດ ໃນເມື່ອບໍ່ມີການພົວພັນແບບພິເສດດັ່ງກ່າວ, ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຕໍ່ຈຳນວນເງິນ ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເທື່ອສຸດທ້າຍນີ້ໝຽງເທົ່ານັ້ນ. ຢູ່ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ເງິນສ່ວນທີ່ເກີນນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກເກັບ ອາກອນຕາມກົດໝາຍຂອງລັດຄູ່ສັນຍາແຕ່ລະລັດ ໂດຍອີງໃສ່ບົດບັນຍັດອື່ນໆຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ດ້ວຍ.

ມາດຕາ 12
ຄຳລິຂະສິດ

1. ຄຳລິຂະສິດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະໄດ້ຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.
2. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຳລິຂະສິດດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນເຊັ່ນດຽວກັນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດ ໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄຳລິຂະສິດນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງລັດນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າວ່າເຈົ້າ ຂອງຜົນປະໂຫຍດຈາກຄຳລິຂະສິດນັ້ນ ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາກອນທີ່ຕ້ອງເກັບ ຈະບໍ່ເກີນ 5 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນຄຳລິຂະສິດທັງໝົດ.
3. ຄຳວ່າ " ຄຳລິຂະສິດ " ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນມາດຕານີ້ໝາຍເຖິງ ການຈ່າຍທຸກປະເພດທີ່ໄດ້ຮັບເປັນຄ່າ ຕອບແທນ ສຳລັບ ການນຳໃຊ້ ຫລື ສິດໃນການນຳໃຊ້, ທຸກໆລິຂະສິດດ້ານການຂີດຂຽນ, ສິລະປະ ຫລື ວິ ທະຍາສາດ (ລວມທັງພິມຮູບເງົາ ແລະ ພິມ ຫລື ເທັບທີ່ໃຊ້ ສຳລັບ ກະຈາຍສຽງທາງວິທະຍຸ ຫລື ໂທລະ ພາບ) ທຸກໆໃບທະບຽນ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ການອອກແບບ ຫລື ແມ່ແບບ, ແຜນຜັງ, ສູດລັບ ຫລື ກຳມະ ວິທີລັບ ຫລື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ປະສົບການດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ຫລື ວິທະຍາສາດ.
4. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດຈາກ ຄຳລິຂະສິດເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ, ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງທີ່ຄຳ ລິຂະສິດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນທີ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ຫລື ດຳເນີນອາຊີບ ອິດສະລະ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ປະຈຳຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ແລະ ສິດ ຫລື ຊັບສິນ ທີ່ຄຳລິຂະສິດທີ່ຖືກຈ່າຍ ໄປນັ້ນໄດ້ກ່ຽວພັນຢ່າງແທ້ຈິງກັບສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນ. ໃນກໍລະນີ ດັ່ງກ່າວນັ້ນບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 7 ຫລື ມາດຕາ 14 ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.
5. ຄຳລິຂະສິດຈະຕ້ອງໄດ້ຖືວ່າເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ເມື່ອຜູ້ຈ່າຍຫາກແມ່ນລັດຄູ່ສັນຍາລັດ ນັ້ນເອງ, ເຂດປົກຄອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນກໍລະນີຜູ້ຈ່າຍຄຳລິຂະສິດບໍ່ວ່າເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງຫລືບໍ່ກໍຕາມ ຫາກມີສະຖານທີ່

ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳ ຊຶ່ງມີພັນທະທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄ່າລິຂະສິດທີ່ໄດ້ຈ່າຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄ່າລິຂະສິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຖືເປັນພາລະຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ ປະຈຳນັ້ນເອງ, ດັ່ງນັ້ນ ຄ່າລິຂະສິດດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຕ້ອງຖືວ່າເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນລັດທີ່ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາ ວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳໄດ້ຕັ້ງຢູ່.

6. ໃນກໍລະນີດ້ວຍເຫດຜົນການພົວພັນແບບພິເສດ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຈ່າຍ ແລະ ເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດ ຫລື ລະຫວ່າງທັງສອງທີ່ກ່າວມານີ້ກັບບຸກຄົນອື່ນ, ຈຳນວນເງິນຂອງຄ່າລິຂະສິດທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປອີງຕາມການນຳໃຊ້ ສິດ ຫລື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫາກເກີນຈຳນວນທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບໃນການຕິກລົງ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຈ່າຍ ແລະ ເຈົ້າ ຂອງຜົນປະໂຫຍດ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການພົວພັນແບບພິເສດດັ່ງກ່າວ, ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຕໍ່ ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເທື່ອສຸດທ້າຍນີ້ພຽງເທົ່ານັ້ນ. ຢູ່ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ເງິນສ່ວນທີ່ເກີນນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ ຖືກເກັບອາກອນຕາມກົດໝາຍຂອງລັດຄູ່ສັນຍາແຕ່ລະລັດ ໂດຍອີງໃສ່ບົດບັນຍັດອື່ນໆ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ດ້ວຍ.

ມາດຕາ 13
ຜົນໄດ້ຈາກຫີນ

1. ຜົນໄດ້ທີ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໄດ້ຮັບຈາກການຂາຍອະສັງຫາຣິມະຊັບທີ່ໄດ້ບັງໄວ້ ຢູ່ໃນມາດຕາ 6 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.
2. ຜົນໄດ້ຈາກການຂາຍອະສັງຫາຣິມະຊັບ ຊຶ່ງປະກອບເຂົ້າໃນຊັບສິມບັດທຸລະກິດຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນ ທຸລະກິດຖາວອນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງມີຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຫລື ການຂາຍອະ ສັງຫາຣິມະຊັບ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ປະຈຳຂອງຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ທີ່ມີຢູ່ໃນລັດຄູ່ ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການດຳເນີນອາຊີບອິດສະລະ, ລວມທັງຜົນໄດ້ຈາກການຂາຍສະຖານ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນດັ່ງກ່າວ (ພຽງແຕ່ສິ່ງດຽວ ຫລື ຮ່ວມກັບວິສາຫະກິດທັງໝົດ) ຫລື ສະຖານທີ່ປະ ຈຳດັ່ງກ່າວ ອາດຈະໄດ້ເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.
3. ຜົນໄດ້ຈາກການຂາຍກຳປັ້ນ ຫລື ເຮືອບິນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການຢູ່ໃນການຂົນສົ່ງສາກົນ ຫລື ສັງຫາຣິ ມະຊັບທີ່ພົວພັນເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງກຳປັ້ນ ຫລື ເຮືອບິນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນສະເພາະແຕ່ຢູ່ ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຫາກແມ່ນຜູ້ມີພູມລຳເນົາເທົ່ານັ້ນ.

4. ຜົນໄດ້ຈາກການຂາຍທຸກຊັບສິນນອກຈາກທີ່ກ່າວໄວ້ໃນວັກທີ 1, 2 ແລະ 3 ແມ່ນຖືກເສຍອາກອນສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຂາຍເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 14

ການປະກອບວິຊາຊີບອິດສະລະ

1. ລາຍໄດ້ຊຶ່ງບຸກຄົນທຳມະດາທີ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໄດ້ຮັບຈາກການປະກອບວິຊາຊີບ ຫລື ກິດຈະການອື່ນໆຕາມລັກສະນະທີ່ເປັນອິດສະລະ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດນັ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບຸກຄົນທຳມະດາຜູ້ນັ້ນ ຫາກມີສະຖານທີ່ປະຈຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃຫ້ແກ່ຜູ້ກ່ຽວເອງຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ເພື່ອຈຸດປະສົງການດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ. ຖ້າຫາກວ່າບຸກຄົນທຳມະດາຜູ້ນັ້ນຫາກມີສະຖານທີ່ປະຈຳ, ລາຍໄດ້ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນ ສະເພາະແຕ່ສ່ວນລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນມາຈາກສະຖານທີ່ປະຈຳຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

2. ຄຳວ່າ " ການປະກອບວິຊາຊີບ " ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນລວມທັງກິດຈະການປະກອບອາຊີບອິດສະລະທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ວັດທະນະທຳ, ສິລະປະກຳ, ການສຶກສາ ຫລື ເປັນຄູສອນກໍ່ຄືກິດຈະການປະກອບອາຊີບເປັນເອກະລາດຂອງບັນດາແພດ, ທະນາຍຄວາມ, ວິສາວະກອນ, ສະຖາປະນິກ, ຫັນຕະແພດ ແລະ ນັກບັນຊີ.

ມາດຕາ 15

ການປະກອບວິຊາຊີບທີ່ບໍ່ເປັນອິດສະລະ

1. ອີງໃສ່ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 16, 18, 19, 20 ແລະ 21, ເງິນເດືອນ, ເງິນຄ່າແຮງງານ ແລະ ເງິນຕອບແທນແຮງງານອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບໂດຍຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຈາກການປະກອບວິຊາຊີບ ແມ່ນຈະຖືກເສຍອາກອນແຕ່ຢູ່ໃນລັດນັ້ນພຽງເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການປະກອບວິຊາຊີບນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ. ຖ້າວ່າການປະກອບວິຊາຊີບໄດ້ດຳເນີນໄປແບບນັ້ນ, ເງິນຕອບແທນແຮງງານທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະກອບວິຊາຊີບນັ້ນ ອາດຈະຖືກເກັບອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

2. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ກໍ່ຕາມ, ເງິນຕອບແທນແຮງງານທີ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບຈາກການປະກອບວິຊາຊີບ ຊຶ່ງໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກ

ເສຍອາກອນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນລັດທີ່ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດເທົ່ານັ້ນ ຖ້າວ່າ:

- ກ. ຜູ້ຮັບເງິນຕອບແທນແຮງງານ ຫາກມີໜ້າຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍກຳນົດເວລາລວມເຂົ້າກັນບໍ່ເກີນຈຳນວນລວມ 183 ວັນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ສິບສອງ ເດືອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ສິ້ນສຸດ ໃນບົງບປະມານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ຂ. ເງິນຕອບແທນແຮງງານທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ໂດຍ ຫລື ໃນນາມຂອງນາຍຈ້າງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ; ແລະ
 - ຄ. ເງິນຕອບແທນແຮງງານ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳ ຊຶ່ງນາຍຈ້າງນັ້ນມີຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ.
3. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດກ່ອນໆຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວກໍຕາມ, ເງິນຕອບແທນແຮງງານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ກິດຈະການທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ຕາມທ່າກຳປັ້ນ ຫລື ສະໜາມບິນ ຊຶ່ງປະຕິບັດງານຢູ່ໃນການຂົນສົ່ງສາກົນ ໂດຍວິ ສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນພຽງເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 16

ຄຳຕອບແທນຂອງຄະນະກຳມະການ

ຄຳຕອບແທນຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ເງິນອຸດໜູນອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນ ລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບຕາມຄວາມສາມາດໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໃນສະພາບໍລິຫານຂອງບໍລິສັດ ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ທີ່ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

ມາດຕາ 17

ນັກສະແດງ ແລະ ນັກກິລາ

- 1. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15 ແລ້ວກໍຕາມ, ລາຍໄດ້ ຊຶ່ງຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນ ລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໄດ້ຮັບ ໃນຖານະເປັນນັກສະແດງເຊັ່ນ: ນັກສະແດງລະຄອນ, ນັກສະແດງຮູບເງົາ, ນັກ ສະແດງທາງວິທະຍຸ ຫລື ໂທລະພາບ ຫລື ນັກດົນຕີ ຫລື ນັກກິລາ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຕາມທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.
- 2. ໃນເມື່ອລາຍໄດ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວສ່ວນຕົວໂດຍນັກສະແດງ ຫລື ນັກກິລາ ຕາມຄວາມ ສາມາດຄືແນວນັ້ນຂອງພວກກ່ຽວບໍ່ໄດ້ເກີດມີຂຶ້ນແກ່ນັກສະແດງ ຫລື ນັກກິລານັ້ນເອງ ແຕ່ແມ່ນ ສຳລັບ ບຸກ

ຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 7, 14 ແລະ 15 ກໍຕາມ, ລາຍໄດ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາບ່ອນທີ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກສະແດງ ຫລື ນັກກິລານັ້ນໄດ້ດຳເນີນໄປ.

3. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວກໍຕາມ, ລາຍໄດ້ທີ່ນັກສະແດງ ຫລື ນັກກິລາ ທີ່ເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບຈາກການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ແຜນການແລກປ່ຽນທາງດ້ານວັດທະນາທຳແບບພິເສດ ຊຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງທັງສອງລັດຖະບານຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

**ມາດຕາ 18
ເງິນບຳນານ**

ອີງຕາມບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 19, ເງິນບຳນານ ແລະ ເງິນຕອບແທນແຮງງານອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ສຳລັບ ການອອກແຮງງານທີ່ຜ່ານມາແລ້ວນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ແຕ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ພຽງເທົ່ານັ້ນ.

**ມາດຕາ 19
ການຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ**

1. ກ. ເງິນເດືອນ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນຕອບແທນແຮງງານອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ນອກຈາກເງິນບຳນານທີ່ໄດ້ຈ່າຍໂດຍລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນເປັນຄ່າຕອບແທນການບໍລິການທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ລັດຄູ່ສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ແຕ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ພຽງເທົ່ານັ້ນ.
- ຂ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເງິນເດືອນ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນຕອບແທນແຮງງານອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ແຕ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງພຽງເທົ່ານັ້ນ ຖ້າວ່າການບໍລິການນັ້ນ ໄດ້ສະໜອງຢູ່ພາຍໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ແລະ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ຊຶ່ງ:
 - (i) ເປັນຄົນໃນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ; ຫລື
 - (ii) ບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສະໜອງການບໍລິການເທົ່ານັ້ນ.

- 2. ກ. ເງິນບໍານານໃດໆທີ່ໄດ້ຈ່າຍໂດຍ ຫລື ຈ່າຍອອກມາຈາກເງິນຫົນ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍລັດຄູ່ສັນຍາລັດ ໜຶ່ງ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນເພື່ອເປັນຄ່າຕອບແທນການ ບໍລິການທີ່ຜູ້ກ່ຽວໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນພຽງເທົ່ານັ້ນ.
- ຂ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເງິນບໍານານດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດ ໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ຖ້າວ່າບຸກຄົນນັ້ນຫາກເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ເປັນຄົນໃນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກ ລັດໜຶ່ງນັ້ນ.

3. ບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 15, 16, 17 ແລະ 18 ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຕໍ່ເງິນເດືອນ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນຕອບ ແທນແຮງງານອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ເງິນບໍານານ ສຳລັບ ການບໍລິການທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ ໃນສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກິດທີ່ໄດ້ດຳເນີນໂດຍລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫລື ເຂດປົກຄອງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນຂອງລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ.

4. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງ ແທ້ຈິງກັບເງິນເດືອນ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນຕອບແທນແຮງງານອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫລື ເງິນບໍານານທີ່ຈ່າຍໂດຍ:

- ກ. ໃນເກົາຫລີ:

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ, ທະນາຄານຂາອອກ - ຂາເຂົ້າ ແຫ່ງ ສາທາລະນະ ລັດ ເກົາຫລີ, ທະນາຄານພັດທະນາ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ ເພື່ອສົ່ງ ອອກ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ, ຕົວແທນສົ່ງເສີມການຄ້າ - ການລົງທຶນ ແຫ່ງ ສາທາລະ ນະລັດ ເກົາຫລີ ແລະ ທຸກໆສະຖານບັນການເງິນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂັ້ນລັດຖະບານ ໂດຍຈະມີ ການລະບຸ ແລະ ຕົກລົງກັນໃນການແລກປ່ຽນຈົດໝາຍ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດ ຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ.

- ຂ. ໃນລາວ:

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະ ເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຫົນທັງໝົດຂອງສະຖາບັນເປັນຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາ ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫລື ຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໂດຍຈະມີການຕົກລົງກັນເປັນແຕ່ລະຄັ້ງ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງທັງສອງລັດຄູ່ ສັນຍາ.

**ມາດຕາ 20
ນັກສຶກສາ**

ເງິນທີ່ຈ່າຍໃຫ້ນັກສຶກສາ ຫລື ຜູ້ຝຶກງານທຸລະກິດຜູ້ຊຶ້ງເປັນ ຫລື ໃນເວລາກ່ອນຈະໄປຢັ້ງຢືມຢາມລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ໄດ້ເປັນຜູ້ມີພູມລາຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີໜ້າຢູ່ໃນລັດທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດນັ້ນ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສຶກສາ ຫລື ການຝຶກອົບຮົມຂອງຜູ້ກ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການບຳລຸງ, ການສຶກສາ ຫລື ການຝຶກອົບຮົມຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຈະບໍ່ຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ເງິນທີ່ຈ່າຍນັ້ນເກີດຈາກແຫລ່ງຫຼືນທີ່ຢູ່ນອກລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ.

**ມາດຕາ 21
ສາດສະດາຈານ ແລະ ຄູ**

1. ບຸກຄົນທຳມະດາຜູ້ທີ່ຈະໄປຢັ້ງຢືມຢາມລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສິດສອນ ຫລື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຄົ້ນຄວ້າຢູ່ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ, ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລ, ໂຮງຮຽນ ຫລື ສະຖາບັນການສຶກສາອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຄືອງການທີ່ບໍ່ເອົາຜົນກຳໄລ ໂດຍລັດຖະບານຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດນັ້ນ ແລະ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນ ຫລື ໄດ້ເປັນຜູ້ມີພູມລາຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໃນເວລາກ່ອນຈະໄປຢັ້ງຢືມຢາມນັ້ນ, ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດ ສຳລັບ ເງິນຕອບແທນແຮງງານຈາກການສິດສອນ ຫລື ການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ 2 ປີ ນັບແຕ່ມີຂອງການຢັ້ງຢືມຢາມຄັ້ງທຳອິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
2. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ລາຍໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄວ້າ, ຖ້າຫາກການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ຖືກດຳເນີນໄດ້ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ແຕ່ຫາກແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ ຫລື ກຸ່ມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະເພາະ.

**ມາດຕາ 22
ລາຍໄດ້ອື່ນໆ**

1. ບັນດາລາຍການລາຍໄດ້ຂອງຜູ້ມີພູມລາຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ, ບ່ອນທີ່ລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບມາດຕາກ່ອນໆຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ພຽງ

ເທົ່ານັ້ນ.

2. ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ລາຍໄດ້ອື່ນ ນອກຈາກລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຈາກອະສັງຫາຣິມະ ຊັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 6, ຖ້າຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງລາຍໄດ້ດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມ ລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຫາກມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານສະ ຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນທີ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນລັດນັ້ນ ຫລື ປະກອບອາຊີບອິດສະລະ ໂດຍຜ່ານສະຖານທີ່ປະ ຈຳຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ແລະ ສິດ ຫລື ຊັບສິນ ທີ່ພົວພັນເຖິງລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປນັ້ນ ຫາກກ່ຽວ ຂ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງກັບສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳນັ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ບົດ ບັນຍັດຂອງມາດຕາ 7 ຫລື ມາດຕາ 14 ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 23

ການລົບລ້າງການເກັບອາກອນຊໍາຊ້ອນ

1. ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງ ແທ້ຈິງກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກຈຳນວນເງິນອອກຈາກອາກອນເກົາຫລີຂອງການເສຍອາກອນຢູ່ໃນປະເທດ ໃດໜຶ່ງ ນອກເໜືອຈາກ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ (ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລະບຽບຫລັກການທີ່ວ່າໄປຂອງກົດ ໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ).

ກ. ໃນເມື່ອຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ໄດ້ຮັບລາຍໄດ້ຈາກ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຊຶ່ງອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ ໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງລາວ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງກັບລາຍໄດ້ນັ້ນ, ຈຳນວນເງິນຂອງການເສຍອາກອນລາວ ຈະ ຕ້ອງຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກການເສຍອາກອນເກົາຫລີ ຊຶ່ງເກັບຈາກຜູ້ມີພູມລຳເນົານັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈຳນວນເງິນທີ່ຫັກນັ້ນຕ້ອງບໍ່ເກີນຈຳນວນເງິນຂອງອາກອນເກົາຫລີ ທີ່ຄິດ ໄລ່ໃຫ້ເສຍກ່ອນການຫັກເງິນອາກອນທີ່ພົວພັນເຖິງລາຍໄດ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຂ. ໃນເມື່ອລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫາກແມ່ນເງິນ ບັນຜົນຈ່າຍໂດຍບໍລິສັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະ ຊາຊົນລາວ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ຊຶ່ງຮ່ວມ ຫຸ້ນໃນບໍລິສັດຕ້ອງບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຫຸ້ນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍໂດຍບໍລິສັດນັ້ນ,

ການຫ້ກອກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຈຳນວນເງິນທີ່ເສຍອາກອນລາວ ໃນສ່ວນຂອງກຳໄລທີ່ຊຳລະໂດຍບໍລິສັດ ຊຶ່ງເງິນປັນຜົນໄດ້ຖືກຈ່າຍໄປແລ້ວ.

2. ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ທີ່ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ຫ້ກຈຳນວນເງິນ ອອກຈາກອາກອນລາວຂອງການເສຍອາກອນຢູ່ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ນອກເໜືອຈາກ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລະບຽບຫລັກການທົ່ວໄປຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ).

ກ. ໃນເມື່ອຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ຮັບລາຍໄດ້ຈາກ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ຊຶ່ງອາດຈະຖືກເສຍອາກອນຢູ່ໃນ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງເກົາຫລີ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງກັບລາຍໄດ້ນັ້ນ, ຈຳນວນເງິນຂອງການເສຍອາກອນເກົາຫລີຈະຕ້ອງຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຫ້ກອອກຈາກການເສຍອາກອນລາວ ຊຶ່ງເກັບຈາກຜູ້ມີພູມລຳເນົານັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈຳນວນເງິນທີ່ຫ້ກນັ້ນຕ້ອງບໍ່ເກີນຈຳນວນເງິນຂອງອາກອນລາວທີ່ຄິດໄລ່ໃຫ້ເສຍກ່ອນການຫ້ກເງິນອາກອນທີ່ພົວພັນເຖິງລາຍໄດ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຂ. ໃນເມື່ອລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ຫາກແມ່ນເງິນປັນຜົນຈ່າຍໂດຍບໍລິສັດໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຊຶ່ງຮ່ວມທຸ້ນໃນບໍລິສັດ ຕ້ອງບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງທຸ້ນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈ່າຍໂດຍບໍລິສັດນັ້ນ, ການຫ້ກອກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຈຳນວນເງິນທີ່ເສຍອາກອນເກົາຫລີ ໃນສ່ວນຂອງກຳໄລທີ່ຊຳລະໂດຍບໍລິສັດ ຊຶ່ງເງິນປັນຜົນໄດ້ຖືກຈ່າຍໄປແລ້ວ.

**ມາດຕາ 24
ການບໍ່ເອົາປຽບ**

1. ຜູ້ຖືສັນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຕ້ອງບໍ່ຖືກເສຍອາກອນ ຫລື ມີພັນທະດ້ານອາກອນໃດຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງ ຫລື ຫນັກໜ່ວງກວ່າການເສຍອາກອນ ແລະ ພັນທະດ້ານອາກອນທີ່ຄົນໃນຊາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບອັນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ ຫລື ອາດຈະຖືກເສຍ ແລະ ມີ ຫລື ອາດມີພັນທະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະເພາະກັບຜູ້ມີພູມລຳເນົານັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 1 ແລ້ວກໍຕາມ, ບົດບັນຍັດນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນຕໍ່ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດໜຶ່ງ ຫລື ທັງສອງລັດຄູ່ສັນຍາ.

2. ອາກອນຕໍ່ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ຫລື ສະຖານທີ່ປະຈຳທີ່ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ລັດໜຶ່ງມີຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ຕ້ອງບໍ່ຖືກວາງອອກຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງນັ້ນ ໜັກໜ່ວງກວ່າ ອາກອນທີ່ໄດ້ວາງອອກຕໍ່ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດລັກສະນະດຽວກັນ. ຂໍ້ກຳນົດນີ້ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງພັນທະໃຫ້ລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງມີນະໂຍບາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກ ລັດໜຶ່ງ ໃນການຫລຸດຜ່ອນສ່ວນບຸກຄົນ, ການຜ່ອນຜົມ ແລະ ການຫລຸດການເສຍອາກອນຕາມຖານະທາງ ແພ່ງ ຫລື ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງຄອບຄົວ ຊຶ່ງລັດນັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນລັດຂອງຕົນ.

3. ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຂອງມາດຕາ 9, ວັກທີ 8 ຂອງມາດຕາ 11 ຫລື ວັກທີ 6 ຂອງມາດຕາ 12 ຈະນຳໃຊ້ຕໍ່ດອກເບ້ຍ, ຄ່າລິຂະສິດ ແລະ ການເບີກຈ່າຍເງິນອື່ນໆ ທີ່ຈ່າຍໂດຍວິສາຫະກິດ ຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ, ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກຳນົດ ການເສຍອາກອນກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ, ຈະຕ້ອງຖືກຫັກອອກພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດຽວກັນ, ຖ້າວ່າວິສາ ຫະກິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ມີພູມລຳເນົາຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດນັ້ນ.

4. ວິສາຫະກິດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງທີ່ທຶນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງເປັນກຳມະສິດ ຫລື ຖືກ ຄວບຄຸມໂດຍທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມໂດຍຜູ້ມີພູມລຳເນົາຄົນໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍຄົນຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດ ໜຶ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກເສຍອາກອນ ຫລື ມີພັນທະດ້ານອາກອນຢູ່ໃນລັດຄູ່ສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດ, ຖ້າ ຫາກອາກອນ ຫລື ພັນທະນັ້ນແຕກຕ່າງ ຫລື ໜັກໜ່ວງກວ່າອາກອນ ຫລື ພັນທະດ້ານອາກອນທີ່ວິສາຫະກິດ ລັກສະນະດຽວກັນຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດໄດ້ ຫລື ອາດຈະຖືກເສຍ.

5. ເຖິງແມ່ນວ່າມີບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 2 ແລ້ວກໍ່ຕາມ, ບັນດາຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງຖືກ ນຳໃຊ້ຕໍ່ການເກັບອາກອນທຸກໆຊະນິດ ແລະ ທຸກໆປະເພດ.

ມາດຕາ 25

ວິທີການຕົກລົງຮ່ວມກັນ

1. ໃນເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ພຶດຕິກຳຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດໜຶ່ງ ຫລື ທັງ ສອງລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ມີຜົນ ຫລື ຈະມີຜົນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເສຍອາກອນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງ ສັນຍາສະບັບນີ້, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງການທົດແທນທີ່ໄດ້ມີໄວ້ຢູ່ໃນກົດໝາຍພາຍໃນຂອງບັນດາລັດເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວອາດຈະນຳສະເໜີກໍລະນີບັນຫາຂອງຕົນຂຶ້ນຫາອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ມີພູມລຳເນົາຢູ່ ຫລື ຖ້າຫາກກໍລະນີຂອງຜູ້ກ່ຽວຫາກນອນຢູ່ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕາ 24 ກໍ່ແມ່ນໃຫ້ຂຶ້ນຫາອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວເປັນຄົນໃນຊາດຂອງລັດນັ້ນ. ກໍ

ຈະນີ້ບັນຫາລັກສະນະນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທຳອິດທີ່ເກັບກຳ ໄດ້ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນຜົນໃຫ້ມີການເສຍອາກອນຢ່າງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.

2. ຖ້າວ່າຄຳຂັດຂ້ອງຕໍ່ຕົນເອງນັ້ນປາກົດເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ຖ້າວ່າຕົນເອງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ ຢ່າງໜ້າຝູ້ໃຈ, ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການຕົກລົງຮ່ວມກັນກັບອົງ ການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ ດ້ວຍເບົາໝາຍຫລືກວ້າງການເກັບອາກອນທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ ບໍ່ສັນຍາສະບັບນີ້. ຂໍ້ຕົກລົງເຫັນດີອັນໃດກໍ່ຕາມ ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ໄດ້ທັນທີ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຈຳກັດ ເວລາຢູ່ໃນກົດໝາຍພາຍໃນຂອງລັດຄູ່ສັນຍາກໍ່ຕາມ.

3. ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ ຈະຕ້ອງຮ່ວມກັນພະຍາຍາມແກ້ໄຂທຸກໆຂໍ້ ກຸ້ງຍາກ ຫລື ຂໍ້ລົງໂສທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການຕິດຄວາມໝາຍ ຫລື ການປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ ອາດຈະປົກສາຫາລືຮ່ວມກັນ ເພື່ອລົບລ້າງການເກັບອາກອນຊໍ້າຊ້ອນໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນສັນຍາສະ ບັບນີ້.

4. ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ ສາມາດຕິດຕໍ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໂດຍກົງ ເພື່ອບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງຕາມຄວາມໝາຍຂອງວັກທີ່ກ່າວມາກ່ອນນັ້ນ.

ມາດຕາ 26
ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

1. ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຄູ່ສັນຍາ ຈະຕ້ອງແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານອັນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ຫລື ກົດໝາຍພາຍໃນຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາກອນ ທີ່ໄດ້ ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາເທົ່າທີ່ການເກັບອາກອນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂນັ້ນຈະບໍ່ຂັດຕໍ່ສັນຍາສະບັບນີ້. ການແລກປ່ຽນຂໍ້ ມູນຂ່າວສານຈະບໍ່ຖືກຈຳກັດໂດຍມາດຕາ 1 ແລະ 2 ທຸກໆຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍລັດຄູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຖືເປັນຄວາມລັບເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາພາຍໃຕ້ກົດໝາຍພາຍໃນຂອງລັດນັ້ນ ແລະ ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ພຽງແຕ່ບັນດາບຸກຄົນ ຫລື ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດເທົ່ານັ້ນ (ລວມທັງສານ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງຕ່າງໆ) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫລື ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການບັງຄັບໃຊ້ ຫລື ການກ່າວ ພ້ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຫລື ການກຳນົດການຂໍອຸທອນ ກ່ຽວກັບ ບັນດາອາກອນທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໂດຍສັນຍາສະບັບ ນີ້. ກຸ່ມບຸກຄົນ ຫລື ອົງການດັ່ງກ່າວຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ກ່າວມາເທົ່ານັ້ນ. ພວກກ່ຽວອາດຈະເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານນີ້ຢູ່ໃນການດຳເນີນຄະດີຂອງສານຢ່າງເປີດເຜີຍ ຫລື ຢູ່ໃນການ ຕັດສິນຂອງສານ.

2. ບໍ່ມີກໍລະນີໃດທີ່ບົດບັນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຈະຖືກຕີຄວາມໝາຍວ່າເປັນການກຳນົດພັນທະໃຫ້ແກ່ລັດ ຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງຄືດັ່ງນີ້:

- ກ. ດຳເນີນມາດຕະການບໍລິຫານ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັບກົດໝາຍ ແລະ ພາກປະຕິບັດດ້ານບໍລິຫານຂອງ ລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ຫລື ຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ;
- ຂ. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ບໍ່ສາມາດຫາມາໄດ້ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຫລື ຕາມວິທີການບໍລິຫານ ໂດຍປົກກະຕິຂອງລັດຄູ່ສັນຍານັ້ນ ຫລື ຂອງລັດຄູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງ;
- ຄ. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງດ້ານການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ທຸລະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ຫລື ຄວາມລັບວິຊາການ ຫລື ກຳມະວິທີການຄ້າ ຫລື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຖ້າ ເປີດເຜີຍແລ້ວຈະຂັດກັບນະໂຍບາຍຂອງລັດ (ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ).

ມາດຕາ 27

ເຈົ້າໜ້າທີ່ການທູດ ແລະ ພະນັກງານກົງສຸນ

ສັນຍາສະບັບນີ້ ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມໃດທີ່ຈະກະທົບໃສ່ອະພິສິດທາງດ້ານອາກອນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ການທູດ ຫລື ພະນັກງານກົງສຸນພາຍໃຕ້ຫລັກການທີ່ໄປຂອງກົດໝາຍສາກົນ ຫລື ພາຍໃຕ້ບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາພິເສດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 28

ການເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້

1. ລັດຖະບານຂອງລັດຄູ່ສັນຍາທັງສອງລັດ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນຊາບ ກ່ຽວກັບ ການເຮັດສຳ ເລັດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທາງດ້ານກົດໝາຍລັດຖະທຳມະນູນຂອງຕົນ ສຳລັບ ການເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້.

2. ສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ຫລັງຈາກ 15 ວັນ ທີ່ມີຈົດໝາຍແຈ້ງການດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວ ໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ບົດບັນຍັດຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້:

ກ. ໃນເກົາຫລີ:

- (i) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນທີ່ຖືກເກັບຢູ່ແຫລ່ງກຳເນີດ, ສຳລັບ ຈຳນວນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ໃນປີປະຕິທິນເທື່ອທຳອິດ ຖັດຈາກປີທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ມີ ຜົນບັງຄັບໃຊ້;

- (ii) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນອື່ນໆ, ສຳລັບ ປ້ອງກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ໃນປີປະຕິທິນເທື່ອທຳອິດ ຖັດຈາກປີທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ຂ. ໃນລາວ:

- (i) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນທີ່ຖືກເກັບຢູ່ແຫລ່ງກຳເນີດ, ສຳລັບ ທີ່ເກັບຈາກລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ຂອງປີປະຕິທິນ ຖັດຈາກປີທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້;
- (ii) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນອື່ນໆທີ່ເກັບຈາກລາຍໄດ້, ສຳລັບ ໄລຍະປ້ອງກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ຂອງປີປະຕິທິນ ຖັດຈາກປີທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ມາດຕາ 29

ການຍົກເລີກ

ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕະຫລອດໄປຈົນກວ່າຈະໄດ້ມີການຍົກເລີກ ໂດຍລັດຖູ່ສັນຍາລັດໜຶ່ງ. ລັດຖູ່ສັນຍາລັດໃດລັດໜຶ່ງ ສາມາດແຈ້ງການຍົກເລີກສັນຍາສະບັບນີ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດໄປຍັງລັດຖູ່ສັນຍາອີກລັດໜຶ່ງໃນເວລາຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກ ເດືອນລ່ວງໜ້າກ່ອນສິ້ນສຸດປີປະຕິທິນໃດໜຶ່ງ ຖັດຈາກທ້າຍປີທີ່ສັນຍານີ້ມີຜົນສັກສິດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນັ້ນສັນຍາຈະໝົດຜົນສັກສິດນຳໃຊ້:

ກ. ໃນເກົາຫລີ:

- (i) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນທີ່ຖືກເກັບຢູ່ແຫລ່ງກຳເນີດ, ສຳລັບ ຈຳນວນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ໃນປີປະຕິທິນເທື່ອທຳອິດ ຖັດຈາກປີທີ່ມີການແຈ້ງການຍົກເລີກ;
- (ii) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນອື່ນໆ, ສຳລັບ ປ້ອງກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ໃນປີປະຕິທິນເທື່ອທຳອິດ ຖັດຈາກປີທີ່ມີການແຈ້ງການຍົກເລີກ.

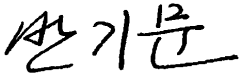
ຂ. ໃນລາວ:

- (i) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນທີ່ຖືກເກັບຢູ່ແຫລ່ງກຳເນີດທີ່ເກັບຈາກລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ຂອງປີປະຕິທິນ ຖັດຈາກປີທີ່ມີການແຈ້ງການຍົກເລີກ;
- (ii) ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບອາກອນອື່ນໆທີ່ເກັບຈາກລາຍໄດ້, ສຳລັບ ໄລຍະປ້ອງກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນ ຫລື ຫລັງຈາກວັນທີ 1 ມັງກອນ ຂອງປີປະຕິທິນຖັດຈາກປີທີ່ມີການແຈ້ງການຍົກເລີກ.

ເພື່ອເປັນຫລັກຖານ, ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາສະບັບນີ້.

ເຮັດທີ່ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ໃນວັນທີ 29 ເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2004, ເປັນສອງສະບັບດື່ມ, ເປັນພາສາເກົາຫລີ, ພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ທັງສາມພາສາມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນ, ສະບັບພາສາອັງກິດ ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫລີ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ
ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

